72STE JAARGANG No. 9274 DINSDAG 22 MAART 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Publiciteit voor de Antilliaanse deelnemers aan de Spelen

Mexico City. — Zoals wij gisteren reeds mededeelden, heeft de heer Prudencio P. Royer alhier een comité onder de naam „Publicidad Pro Deportistas Antillanos" opgericht, dat zich ten doel stelt de Antilliaanse deelnemers aan de Panamerikaanse Spelen zoveel mogelijk in het nieuws te brengen.

Door bemiddeling van de heer Humberto Gonzáles, directeur van de Clasa Films de Mexico is speciale aandacht besteed aan de verfilming van de voetbalwedstrijden, waaraan door het Antilliaans elftal werd deelgenomen. Deze films worden, zodra zij gereed zijn, over de gehele wereld verspreid en zullen uiteraard ook binnenkort in de Curaçaose bioscopen te zien zijn.

Ook zijn herhaalde malen verzoeken binnengekomen om de Antillianen voor de televisie te brengen. Dit zal gebeuren, zo gauw zij toestemming krijgen de Ciudad Universitaria te verlaten.

De heer Fausto Calderón, de secretaris van het Organiserend Comité van de Spelen, die eveneens lid van bovengenoemd publiciteitscomité is (en waarvan wij gisteren een foto plaatsten), is van plan dezer dagen voor de Antilliaanse deelnemers een feest te organiseren, teneinde op deze wijze zijn grote sympathie voor onze mensen tot uitdrukking te brengen.

Ons waterpolo-zevental tegen de Ver. Staten

Mexico City (Van onze Sportverslaggever). — Nog even een terugblik op de waterpolo-ontmoeting: Ned.Antillen — U.S.A. Onze jongens speelden in de oorspronkelijke opstelling: doel: Duits; achter: v. Vliet, Meuwenhoff, Hofland; voor: Visser, Knieriem, Becher. U.S.A. had reserve's in het team, toch konden onze jongens het niet bolwerken want in lichaamskracht en snelheid waren ze hen de baas. Het gehele team speelde goed, maar de achterhoede kwam te zeer onder druk en kon de voorhoede niet steunen.

Het vleugelteam Becker-Visser moest teruggetrokken spelen en daar door ontstond een éénman aanval van Knieriem die het niet kon bol werken. Toch was deze wedstrijd aanzienlijk beter dan die van de 13-0 tegen Argentinië. We kunnen geen namen noemen allen deden hun uiterste best en hadden iets meer lucht dan in de match tegen Mexico. Er werden natuurlijk fouten gemaakt maar dat was niet te voorkomen en we mogen niemand verwijten maken.

Na de rust werd de tegenstander van Hofland wegens belediging van de scheidsrechter uit het water gestuurd en toen speelden de Antillen met een man meer en konden dit uitbuiten. De achterhoede bracht op en Becker scoorde zuiver en laag in de rechter beneden hoek.

De wedstrijd werd gespeeld voor ruim 4000 bezoekers waarvan het merendeel op de hand van Curaçao was.

Knieriem en Visser verschalken de Brazilianen

Mexico City (Van Onze Sportverslaggever. — De Waterpolo-wedstrijd tegen Brazilië werd, zoals verwacht, verloren en wel met 10—2 en eerlijkheidshalve dient gezegd, dat de Brazilianen niet met het sterkste team kwamen, toch deden ze hun uiterste best en volgens ons is dit de sterkste ploeg van het tournooi. Bij de rust stond het 7—0, ondanks het felle verdedigen van onze achterhoede, bestaande uit Hofland, Van Vliet, Nieuwenhoff. De keeper Duits kwam in de tweede helft beter in vorm en toen kon onze aanval ook tot scoren komen.

Knieriem in duel met de midachter en de keeper, kon uit moeilijke positie scoren.

Bij een volgende aanval kan onze kleine, doch steeds zeer fel spelende vleugelspeler Bart Visser, de bal bemachtigen. Iedereen verwachtte (ook de Braziliaanse keeper), dat hij op de midvoor zou plaatsen; hij gaf echter een verrassende boogbal en tot groot enthousiasme van de ongeveer 4000 toeschouwers bracht hij de stand op 10—2.

Recht tot 't hart

— Hoeveel moed iemand heeft, blijkt niet als hij sterk, maar als hij zwak staat.

De Panamerikaanse Spelen

Ned. Antillen door zege op Venezuela in puntenaantal met concurrenten gelijk

Mexico City (van onze sportverslaggever). — Het is dus gelukt. Het Antilliaanse voetbalteam is er in geslaagd ook zijn laatste ontmoeting in het voetbaltournooi te winnen en op deze wijze in puntenaantal met de twee concurrenten: Mexico en Venezuela gelijk te komen.

Deze keer moesten de Zuiderburen van de Ned. Antillen het loodje leggen en wel met 3-1, nadat de rust met een 3-0 stand was ingegaan. Een resultaat, dat opnieuw aantoont, dat onze ploeg in hetvoetbaltournooi in sterkte gelijkwaardig is aan de andere deelnemers en, hoewel een klein land vertegenwoordigend, zich gerust met de groten kan meten.

En hier zijn onze eerste sportmensen, die op dushi Corsou terugkeerden na op de Panamerikaanse Spelen hun beste krachten voor de eer van hun land te hebben ingezet. Van l.n.r.: de heren Fonseca, Dalnoot, Gerharts en Willems.

Brengen Hato c.s. nog een zilveren medaille mee?

Inmiddels doet zich thans het geval voor waarover wij gisteren reeds schreven. De drie gegadigden voor de tweede en derde plaats bezitten een gelijk aantal punten. Alleen Mexico heeft hedenavond nog een kans zich door een overwinning of een gelijk spel tegen Argentinië van de tweede plaats te verzekeren. Doch dit is slechts een theoretische kans. Want het is nauwelijks aan te nemen, dat Argentinië bij het scheiden van de markt nog een fout zal maken. Het lijkt ons voor de hand liggend, dat Venezuela, Mexico en de Ned. Antillen na de wedstrijd van hedenavond een gelijk aantal punten zullen bezitten. Waarna dus zal moeten worden beslist, op welke wijze de prijzen verdeeld zullen worden. Het is het meest voor de hand liggend, dat dit door het spelen van beslissingswedstrijden uitgemaakt zal worden;

Door de grote verrassingen, die het Antilliaanse voetbalteam de laatste dagen aan al zijn supporters bereidde, ziet de stand er thans als volgt uit:

	gesp.	gew.	gel.	verl.	v.	t.	pt
Argentinië	5	5	0	0	20	4	10
Mexico	5	1	2	2	7	10	4
Ned. Ant.	6	2	0	4	11	13	4
Venezuela	6	1	2	3	9	20	4

In het baseball-tournooi moesten de Ned. Antillen wederom een zware slag incasseren. Deze keer waren het de Ver. Staten, die onze jongens met 27—6 sloegen.

Venezuela won met 11—4 van Mexico.

In het waterpolo-tournooi verloren de Ned. Antillen opnieuw van Mexico, thans met 7—3 (ruststand: 3—2). Brazilië won met 4—2 van Amerika (ruststand: 1—1).

In het basketball-tournooi won de Amerikaanse herenploeg met 84—56 van Cuba en het Chileense damesequipe met 42—33 van Canada.

De Argentijn Martinez won op waarlijk brilliante wijze de finale schermen individueel op de degen met 8 overwinningen. Tweede werd de Noordamerikaan Shurts met 6 overwinningen en 2 verliespartijen; derde de Venezolaan Camous met 6—2 en vierde ex aequo de Argentijn Philippeaux en de Amerikaan Cohen elk met 4—4.

De uitslagen vier maal honderd meter estafette heren, finale luiden: 1) USA met McKiney, McGuire, Barcke en Scholes, in 4 min. 20,1 sec.; 2) Argentinië; 3) Mexico; 4) Brazilië; 5) Cuba; 6) Canada; 7) San Salvador.

In de voorwedstrijden 100 m. rugslag dames kwalificeerden zich voor de finale de acht besten. Dit waren Leona Fisher (USA) met 1 min. 16.8 sec., hetgeen een nieuw Panamerikaans record is; Cynthia Gill (USA); Shirley Mann (USA); Cora O'Connor (USA); Sara Barber (Canada); Vanna Rocco (Argentinië); Isa Teizeira (Brazilië) en Liana Gonzalias (Argentinië).

Hier tonen Bloem (links) en Fonseca (rechts) de kolossale luchtopname van de openingsplechtigheid van de Spelen in het Mexicaanse hoofdstadion. Een bezit om van te watertanden!

Tegenzet van Moskou

Verenigd opperbevel voor Oost-Europese landen

Zal Franse Senaat Parijse accoorden niet ratificeren?

Londen. — Radio-Moskou heeft gisteravond een bekendmaking van het departement van buitenlandse zaken omgeroepen, waarin gezegd wordt, dat in de onlangs in Moskou gevoerde besprekingen volledige overeenstemming is bereikt over het organiseren van een verenigd opperbevel voor de Oosteuropese landen, die deelnamen aan de conferentie te Moskou het vorige jaar, in antwoord op de pogingen van het Westen om een defensieorganisatie op te zetten met West-Duitsland.

Volledige overeenstemming is bereikt over de beginselen van een vriendschapsverdrag en de organisatie van een verenigd opperbevel, dat zal worden ingericht als de Parijse verdragen worden geratificeerd „teneinde de veiligheid van de deelnemende landen te verzekeren en de vrede in Europa te handhaven".

In diplomatieke kringen in Londen ziet men in de bekendmaking van het Russische departement van buitenlandse zaken over de vorming van een Oost Europees opperbevel een poging om „op het laatste ogenblik de ratificatie van de overeenkomsten van Parijs door de Franse Senaat te verhinderen".

Het besluit te Moskou genomen baarde in Londen geen opzien. Een dergelijk opperbevel zal weinig veranderen aan de militaire doeltreffendheid van het communistische blok, aangezien de strijdkrachten in de Oosteuropese landen toch reeds onder toezicht van de Russische chefs van staven in Moskou staan.

In Washington werd de aankondiging beschouwd als een indirect toegeven, dat de Sovjet-Unie er niet in is geslaagd met succes te pogen de vorming van een Westeuropese Unie te verhinderen. Het is slechts de uitvoering van een geruime tijd geleden genomen besluit.

Madurodam op 2 April open

's-Gravenhage. — De opening van Madurodam voor dit jaar is thans vastgesteld op 2 April. Mr L.A. Kesper, de commissaris van de koningin in Zuid-Holland, zal de officiële opening verrichten.

Land wil Schunck kopen

Willemstad. — Hedenochtend kwamen de Staten in commissie vergadering bijeen ter behandeling van enkele stukken. Hieronder bevond zich een verzoek van de Minister van Economische Zaken, dat onder meer behelst het kledingsbedrijf Schunck (Bonaire) te kopen.

Het eiland bestuur van Bonaire heeft de hypotheek van de HBU ad ƒ 15.000.— overgenomen, het Gouvernement is nu bereid ƒ 29.000.— te beleggen in een nieuwe NV, waarin ook de Maduro & Sons ad ƒ 1.000.— zou participeeren.

Reeds is het Gouvernement participant in een particulier bedrijf, t.w. Zeebad Bonaire N.V. met een bedrag van ƒ 30.000.—.

Voorts werd besloten voor Donderdagavond een openbare vergadering te beleggen, op de agenda zullen talrijke adviezen van de vaste commissies prijken.

Meevallers

Willemstad. — De regering heeft enkele bevorderingen van commiezen tot hoofdcommiezen mogelijk gemaakt, waarbij genoemde ambtenaren zeker geen reden tot klagen zullen hebben in verband met de voorwaarden, waaronder hun promoties (financieel) tot uitdrukking werden gebracht.

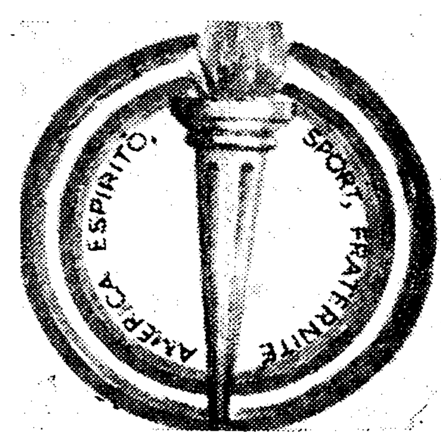
Allereerst werd de heer L. Pietersz (Secretarie) bevorderd tot Hoofdcommies met terugwerkende kracht sedert 1 Juli 1954, de heer Winkel (Douane) werd bevorderd tot hoofdcommies met terugwerkende kracht sedert 1 Juni 1954.

Een aardig douceurtje derhalve!

Zijne Excellentie Mr. Schuurman op Curacao

Willemstad. — Z. Exc. mr K. Schuurman, permanent vertegenwoordiger van Nederland in de UNO is hedenochtend op Curaçao gearriveerd. Hij zal hier vier dagen blijven en zijn intrek nemen in het Gouvernementshuis.

Brief uit MEXICO

(Van onze Sportverslaggever bij de Panamerikaanse Spelen)

„De stemming is prima", schreef ik in mijn laatste brief uit Villa Olimpica, waar onze mensen zijn ondergebracht. Maar, zoals men na alles wat er de laatste dagen gebeurd is, wel zal kunnen begrijpen, is die goede stemming verschillende malen op een zware proef gesteld. Onze baseball-vertegenwoordigers en voetballers hebben gelukkig een eind gemaakt aan de reeks nederlagen, die als mokerslagen op ons hoofd terecht kwamen. Maar tot die bewuste Zondag ontmoette ik hier en daar nog al eens moedeloze gezichten en waren het allemaal geen „alleluja's", die in de gesprekken doorklonken. Er waren, zoals dat vaak in dergelijke gevallen gebeurt, grapjassen onder, die het voorstel deden aan de Curaçaose D.O.W. te vragen een vliegveld bij Westpunt aan te leggen, zodat zij daar na hun terugreis konden landen en ongemerkt met een busje naar huis rijden. En als dat niet ging, om het dan zo in te richten, dat ze des nachts om 3 of 4 uur op Hato konden aankomen, wanneer iedereen op bed lag!

Dat was natuurlijk inderdaad maar een grapje. Want onze mensen hebben zich totaal niets te verwijten. Ze zijn serieus genoeg geweest en zij hebben zich tot het uiterste ingespannen om de eer van de Nederlandse Antillen zo hoog mogelijk op te houden.

Iets anders is het, of de Antilliaanse sportwereld in haar geheel door aan deze Panamerikaanse Spelen deel te nemen, niet te hoog gegrepen heeft. Althans voor wat bepaalde sporten betreft. Het is nu toch wel gebleken, dat deze sporten, die ik maar niet nader met name zal aanduiden, eerder op een tournooi in Caraïbisch verband thuishoren, dan op een semi-Olympiade als die te Mexico City.

Natuurlijk, wij horen het u al zeggen, het klimaat heeft ook een rol gespeeld. En dat mag zeker als een verontschuldiging aangemerkt worden. Een duidelijk voorbeeld daarvan was de eerste waterpolo-wedstrijd van onze mensen tegen de ploeg van Mexico. In enkele minuten tijd waren er tegen de Mexicanen drie doelpunten gescoord. Dat krijgt men tegen een gelijkwaardig team niet klaar. Het betekende dus, dat de Antillianen heer en meester waren. Maar toen lagen zij ineens allemaal naar adem te snakken. „Het was verschrikkelijk en niet te beschrijven", vertelde ons naderhand een der spelers, „het leek of we op het punt stonden uit elkaar te spatten, we kregen het benauwd en snakten naar adem!"

De Mexicanen, die uiteraard van de ijle lucht niet de minste last hadden, kregen dit in de gaten en gingen extra veel zwemmen, zodat onze jongens het nog veel moeilijker kregen. Zo moesten zij met lede ogen aanzien, dat de behaalde 3—0 voorsprong langzaam maar zeker werd ingelopen en dat zij tenslotte met één doelpunt verschil aan het kortste eind trokken. Na afloop van de wedstrijd waren de jongens „kapot". En zij hebben de volgende ontmoeting met een andere opstelling moeten spelen, omdat zij zich niet allen fit genoeg voelden!

Natuulijk hebben ook de vertegenwoordigers van de andere sporten allen min of meer de nadelige invloed van het klimaatverschil ondervonden. Ook vertegenwoordigers van andere bezoekende landen. In dit opzicht waren de Mexicanen beslist in het voordeel, omdat de meesten hunner van Mexico City waren. Door dit te zeggen willen wij hun prestaties echter geenszins verkleinen, maar wel willen wij er mede duidelijk maken, waarom onze mensen niet datgene konden presteren wat men er redelijkerwijze van mocht verwachten.

Wij gaan nu proberen in de laatste ontmoetingen, die nog voor de deur staan, de grote achterstand een beetje in te halen, zodat men hier na afloop der Spelen ten minste niet de indruk heeft, dat wij voor spek en bonen hebben medegedaan!"

Eerste Mexico-gangers kwamen thuis

Gezagh. Gorsira met sportplannen terug op Curacao

„Die ijle lucht, onze mensen hadden er absoluut last van!"

Dr Albert Plesmanvliegveld. — Hedenochtend om half drie arriveerde op het Dr Albert Plesman vliegveld het KLM-vliegtuig uit Mexico, met aan boord zes Antilliaanse Mexico-gangers. Het zijn de Gezaghebber van Curaçao, de heer M.P. Gorsira, de heer Pedro Odulio Willems, bestuurslid CVB, en de sportfiguren Hugo Gerharts, Gilbert Fonseca, Alexis Bloem en Lorenzo Dalnoot. Het vliegtuig kwam met enkele uren vertraging; slecht weer is hiervan de oorzaak. Het welkom op Curaçao is de afgevaardigden naar de Tweede Pan Amerikaanse Spelen te Mexico zwaar tegengevallen. In de stromende regen kwam het KLM-vliegtuig voor het Stationsgebouw tot stilstand. De KLM had voor een grote bus gezorgd zodat de passagiers naar de trap van het Stationsgebouw konden worden gereden. Intussen bleef de regen maar neerplensen.

Het eerst kwam Gezaghebber M.P. Gorsira de trap op. Met hoed en regenjas liep hij direct door naar de hal waar de kantoren van Douane en Vreemdelingendienst zich bevinden. Hier wachtte Mevr. Gorsira haar echtgenoot op. Vervolgens kwamen Odulio Willems, Gerharts, Fonseca en Dalnoot naar het emigratie kantoor, gevolgd door Bloem. Hugo Gerharts toonde ons een prachtige reistas met opdruk „Panamerikaanse Spelen, Mexico". De sportmensen hadden allen zulk een tas gekregen in Mexico.

Toen de reizigers de Douane en Vreemdelingendienst gepasseerd waren, toonde Bloem ons een enorme foto van het stadion in Mexico die genomen was tijdens de opening van de Tweede Panamerikaanse Spelen. Het enorme zat hem hier in dat deze foto wel anderhalve a twee meter breed is en plus minus 40 cm hoog. Duidelijk was de Antilliaanse ploeg erop te onderscheiden.

De heer Gorsira, waarmee wij nog even spraken, vertelde ons dat de Antilliaanse ploeg in Mexico geen gek figuur slaat. De stemming is goed, men heeft zich sportief gedragen en de jongens hebben over het algemeen een goede indruk gemaakt op de Mexicanen. Over het voetbalteam zeide de Gezaghebber dat na Argentinië de Antilliaanse ploeg zeker de beste is. Van grote invloed is de ijle lucht in Mexico, zo verklaarde de heer Gorsira, die intussen zijn koffers in de gaten hield. „Je hebt er absoluut last van, je zit er op 7000 voet hoogte", zo legde de heer Gorsira uit.

De uitzending van de gewichtheffers en voetballers achtte de Gezaghebber zeker belangrijk. De heer Gorsira, die vermoeid was van de lange vliegtocht, zeide nog dat hij het plan heeft om Woensdagmiddag in het Bestuurscollege met uitgebreidere plannen voor wat betreft de sport zal komen. Nu vond hij het welletjes en laat genoeg om naar huis te gaan.

Ook de heer Odulio Willems was niet ontevreden over de uitzending van de Antillianen naar Mexico. Op onze vraag waarom enkele sportmensen thans reeds waren teruggekomen, verklaarde hij dat het niet nodig was om langer te blijven. De Antillianen hebben zelfs getracht om de charterplane eerder te krijgen, doch dit kan niet eerder dan Maandag a.s. Intussen komt Donderdag weer een ploeg uit Mexico terug.

Het vliegtuig is eerst naar Aruba gevlogen waar de heer Lindoro C. Kwartsz, Gezaghebber van Aruba, uitstapte. Ook zijn Lloyd van Putten en Julian Pemberton op Aruba uitgestapt.

ONSPORTIEF PUBLIEK

Mexico City (Van onze Sportverslaggever). — De overwinning, die ons baseball-team tegen Mexico bevocht, is het publiek, dat daarvan getuige was, niet naar de zin geweest. Er heerste op de tribunes een anti-Antilliaanse stemming, die zich uitte door het gooien met flesjes, sinaasappels en stenen. Maar dit weerhield onze jongens niet de Mexicanen er met 11—7 onder te houden.

Gezaghebber Gorsira in het stationsgebouw van Plesman Luchthaven, waar hij hedennacht na een voorspoedige reis uit Mexico arriveerde. Vermoeid, veel gezien, en...... veel plannen. Wij zullen er nader van vernemen.

Argentijns episcopaat kondigt gebedsactie af

Buenos Aires. — De Katholieken in Argentinië zullen Zondag verzocht worden gedurende de vastentijd te bidden, opdat er een einde zal komen aan „de moeilijkheden, waarmede de Kerk in Argentinië is omringd". Het verzoek is vervat in een herderlijk schrijven, dat getekend is door alle bisschoppen van het land. Het schrijven somt als grieven op o.a. het processieverbod en het verbod van katholieke radio-uitzendingen, dat voor andere godsdiensten n i e t geldt. Verder het ontslaan van overheidspersonen en ambtenaren op religieuze gronden.

Drie dagen geleden verzochten de bisschoppen president Perón schriftelijk de maatregelen tegen de R.K. scholen op te heffen. De regering zou reeds de subsidie hebben ingetrokken voor tachtig scholen. Nog duizend anderen zouden binnenkort op dezelfde manier getroffen worden.

Het semi-officiële blad „Democracia" verklaarde het onrechtvaardig te vinden, dat arme belastingbetalers, die hun kinderen naar de vrije staatsscholen zenden, zouden moeten bijdragen voor de scholen van de rijken.

Proces tegen Guizado begonnen

Panamá. — Voor de Nationale Vergadering van Panamá is gisteren het proces begonnen tegen ex-president Guizado. Guizado wordt er van beschuldigd medeplichtig te zijn geweest aan de moord op ex-president José Remón in Januari jl. De beklaagde houdt hardnekkig zijn onschuld vol. Men vermoedt, dat het proces vier dagen in beslag zal nemen.

Italiaans Prinselijk paar op Curacao

Willemstad. — Met hetzelfde vliegtuig uit Mexico, waarmede een deel van onze Panamerikaanse sportploeg naar Curaçao vloog, arriveerde ook een Prinsenjaar, nl. de Prins en Prinses Windisch-Cratz. De Prins kwam uit Barranquilla en de Prinses uit Aruba, waar zij haar echtgenoot heeft afgewacht. Het koninklijke echtpaar logeert in Hotel Americano. Het was in vloeiend Engels, dat beiden onze redacteur groetten en zij bleken bereid om zich te laten fotograferen. Heden reist het echtpaar door met de „Conte Biancamano".

Seriewedstrijden fr. Tharasius-beker

Willemstad. — De uitslagen van de tot nu toe gespeelde wedstrijden luiden: B. Asiento — Vesta 2-1; C. Canisius Boys — S.U.B.T. 1-4; E. Jong Holland — Sithoc 0-1; G. Centro Dominguito — Luis Brion 4-1; H. Huracan — Athene 0-3.

Op het program staan nog:

Woensdag, 23 Maart, Stadion: I. Vitesse — Asiento 6.30; J. S.U.B.T. — Jong Curaçao 7.45; E. Veendam — Scherpenheuvel 9.00.

Vrijdag, 25 Maart, Stadion: K. Veendam — Sithoc 6.30; L. Centro Dom. — Athene 7.45.

Zondag, 27 Maart, Stadion: M. Winnaar I — Winnaar J. 3.00; N. Winnaar K. — Winnaar L. 4.15.

Finale:

Woensdag, 30 Maart, Stadion: O. Winnaar M. — Winnaar N. 7.00

Diefstal

Willemstad. — De eigenaar van een zaak in de Punda deed aangifte van diefstal van een rol linoleum, dat door onbevoegden op Zaterdag uit zijn winkel was weggenomen. De zaak is in onderzoek.

K.Z.P. Rapport

Willemstad. — Bij de Kinder & Zedenpolitie deed de vrouw E.W. aangifte van diefstal van een geldsbedrag van f 50,— dat uit een kartonnen doosje uit haar slaapkamer was weggenomen.

Bijbelcomité Curacao opgericht

Willemstad. — Het is al weer enkele weken geleden, dat er in de pers uitvoerig verslag werd gedaan van de bijbeltentoonstelling, die in Februari van dit jaar gehouden werd in het Cultuurcentrum. Deze tentoonstelling mocht zich in een grote belangstelling verheugen, o.a. ook van de schooljeugd. Er was zelfs meer belangstelling voor dan de organisatoren aanvankelijk verwachtten.

Aansluitend aan deze belangstelling kunnen wij mededelen, dat op 11 Maart jl. werd opgericht **Het Bijbelcomité Curaçao.** Dit comité stelt zich ten doel de bijbel zo veel mogelijk te verspreiden onder de bevolking van ons eiland en met name de bijbel in de nieuwe vertaling van het Nederlands Bijbelgenootschap. Deze nieuwe vertaling zal de oude vertaling, de zg. Staten vertaling, die dateert van de 17e eeuw gaan vervangen, waardoor de boodschap van de bijbel beter tot haar recht kan komen. Deze nieuwe vertaling was het langdurige en moeizame werk van theologen en taalgeleerden van de gezamenlijke protestantse kerken in Nederland, zodat we de bijbel in nieuwe vertaling met recht kunnen noemen **de** bijbel van de protestants Nederlands sprekende Christenheid.

In het bovengenoemde comité hebben zitting als voorzitter Ds F. D Kraan, als secretaris-penningmeester de heer D. de Vries, voorts de heren J. R. Baarn, A. T. v.d. Berg, J. A. Lodder en W. Muskus, die hierin de verschillende protestants Nederlands sprekende kerken vertegenwoordigen.

De bijbeldepôts, waar particulieren, kerken en instellingen terecht kunnen voor hun bestellen zijn gevestigd op de volgende adressen:

Fortkerkkantoor, geopend 's morgens van 8 — 11.30 uur, tel. 1139; Gereformeerde kerk, Laufferstraat, Mundo Nobo, tel. 3418; Pastorie Evangelische Broedergemeente, Goeroeboeroeweg 2, Mundo Nobo, tel. 3206; Heemskerklaan 2, Groot Kwartier, tel. (9) 3564; Zeemanshuis Leger des Heils, Hoogstraat 18, tel. 3450.

Adj. Hoofd van Financiën krijgt telefoon

Willemstad. — Het is noodzakelijk dat het Adjunct-Hoofd van Financiën een woningaansluiting heeft, aldus de M.v.A. op de Begroting 1955. Behalve dat het Adjunct-Hoofd bij afwezigheid, belet of ontstentenis van het Hoofd deze vervangt, weshalve voor diens woningaansluiting dezelfde overwegingen kunnen gelden als voor de woningaansluiting van het Hoofd, is het nodig, ook in verband met de werkzaamheden welke buiten diensttijd ten behoeve van de dienst worden verricht, dat het Adjunct-Hoofd buiten kantoortijd telefonisch bereikbaar is.

Pensioen voor Gedeputeerden

Willemstad. — Voorzieningen moeten worden getroffen nopens het pensioen van de Gedeputeerden. Terzake werd reeds overleg gepleegd met de Regering i.v.m. noodzakelijk geachte wijzigingen van de Pensioenverordening Burgerlijke Landsdienaren 1938 indien de pensioenregeling zich ook zou uitstrekken tot de ambtenaren die een verkiezing tot Gedeputeerde aanvaarden. Aldus de M.v.A. op de Begroting 1955. De Regering huldigt het standpunt, dat de betreffende pensioenregeling van het Eilandgebied zich zou moeten beperken tot Gedeputeerden niet ambtenaren. Wij menen ook te moeten aannemen dat de oplossing in deze richting moet worden gezocht.

Filmvoorstelling

Willemstad. — De eilandelijke filmdienst biedt morgenavond in de patio van het Cultuurcentrum een filmvoorstelling aan welke om 20.00 uur aanvangt.

Vertoond worden de navolgende rolprenten. *Washington*, een mooie film over deze belangrijke stad. *Fly about the house*, een geestige tekenfilm die een duidelijk inzicht in het gevaar van vliegen voor de volksgezondheid geeft. *Wreckety Wrecks*, een komische film met vele dolvermakelijke en zotte situaties tot besluit! *Wat a life!*, een vrolijke tekenfilm met Flip en Sapo! *Jungle Marauder*, een spannende film van de jacht op een tijger door de inwoners van het dorp, dat door de tijger onveilig wordt gemaakt. *S.O.S.-Iceberg!* Een schip vaart op een ijsberg en verkeert in gevaar. Eskimo's brengen hulp. *Giants of the Sea*, een prachtige film over de walvisvangst tot besluit.

Accountansdienst zal controle overnemen

Willemstad. — De controle van de bedrijven werd aan particuliere accountants opgedragen omdat het niet mogelijk bleek in voldoende mate plaatselijke krachten aan te trekken voor de bij het Eilandgebied te verrichten accountantswerkzaamheden, waardoor dat deel van deze werkzaamheden welke het terrein van de particuliere accountants benadert — de controle van de bedrijven —, voorlopig werd overgenomen door een alhier gevestigd accountants firma. Zodra de personeelsformatie dit toelaat zal een geleidelijke aanvang worden gemaakt met het overnemen van de aan deze accountantsfirma opgedragen controle's door het eigen Accountantsbureau. (M.v.A. op de Begroting 1955).

Interview met Odulio (CVB) Willems

De klimatologische moeilijkheden brachten de Antillen op lage plaats

Willems: Antillen na Argentinië zeker de sterkste voetbalploeg

Willemstad. — Het was ons toegestaan om hedenochtend, — niet te vroeg, — een onderhoud te hebben met de heer Pedro Odulio Willems, Bestuurslid van de C.V.B. en een der leiders van de Antilliaanse delegatie te Mexico. Hedenochtend om half drie is de heer Willems op Curaçao teruggekeerd, vergezeld van Hugo Gerharts, Fonseca, Bloem en Dalnoot, terwijl ook onze Gezaghebber met het toestel terugkwam. De heer Willems vertelde ons desgevraagd, dat de Antilliaanse voetbalploeg in den beginne veel moeilijkheden ondervond met de ijle lucht, die zeker invloed heeft uitgeoefend op de tot nu toe geleverde prestaties. De eerste voetbalwedstrijd b.v. tegen Argentinie toonde in de eerste 25 minuten absoluut een meerderheid van de Antillen. De wedstrijd tegen Venezuela werd door de Antillianen slecht gespeeld. Nu echter beginnen de jongens, die last hebben gehad van hartkloppingen, bloedneuzen en buikloop, een beetje te wennen. Een bewijs hiervan is wel de laatste twee overwinningen die het team heeft behaald.

De gewichtheffers hebben het er goed afgebracht, vertelde de heer Willems verder. In meerdere klassen was het verschil wel groot, maar toch komen zij terug met drie medailles.

Desgevraagd vertelde het CVB-bestuurslid ons nog, dat Adriana van plan is om zijn zes weken verlof, die hij nog te goed heeft, in Amerika te gaan doorbrengen en wel bij de York Barbell Club. Penn. Er bestaat een kans, dat de NABLO deze uitzending zal steunen, immers het is wel belangrijk, dat Adriana in de gelegenheid wordt gesteld enkele technische grepen bij te leren.

(Het gerucht gaat, dat ook de Gezaghebber de gewichtheffer wil steunen. — Red.).

De verzorging van de sportfiguren in Mexico is volgende de heer Willems prima te noemen. De jongens zijn zo in beslag genomen in de Sportstad, dat zij nog niet in de eigenlijke „City" zijn geweest tot gisteren, althans, gisteren hadden zij voor het eerst gelegenheid deze te bezoeken. Trouwens, de meesten verlangden er ook niet naar. De laatste vijf dagen hebben de athleten de tijd en kunnen zij er een kijkje nemen.

Donderdag as. worden de gewichtheffers en de schermers op Curaçao terug verwacht, terwijl Maandag met een charterplane van de PAA de rest van de Antilliaanse delegatie op Curaçao arriveert. De voetballers, baseballers en anderen hebben een goede indruk gemaakt. De voetballers vooral hebben in Mexico een goede „pers" gekregen.

Recherche

Willemstad. — De recherche had het gisteren weer behoorlijk druk. Om 10 uur deed V.O.M. aangifte van vermissing van zijn portemonnaie inhoudende f 60,— en enige landsloterij-briefjes. Hij had de portemonnaie daags tevoren op onverklaarbare wijze verloren toen hij zich (onder invloed van Bacchus) bij het Rex-theater bevond.

C.C.M.V.O. deed aangifte van vermissing van f 20,—, $ 30.— uit Trinidad en 2 Amerikaanse dollars die uit een onafgesloten kast in zijn woning waren verdwenen.

R.T.O.C.L. deed aangifte van diefstal van een lederen tas, inhoudende boeken en een paar damesschoenen uit zijn wagen die op het Wilhelminaplein stond geparkeerd.

Maniak ? ? ?

Willemstd. — Het schijnt dat er momenteel een werkkeet-maniak op Curaçao rondloopt. Gisteren werd er bij de recherche 3 maal aangifte gedaan van inbraak en vermissing in de werkketen, n.l. op Costa Firma, hier werd niets vermist, op Cas Cora en op het Helfrichplein, hier werden gereedschappen, spijkers etc vermist.

Linz. — Het huis te Linz waar Hitler met zijn ouders heeft gewoond is verkocht. Eigenaar van het huis was Hitlers adjudant Martin Bormann, wiens bezittingen door de Oostenrijkse staat vervallen waren verklaard.

Om de Cepim beker

Basketball competitie op nieuw veld ingezet

Suffisantdorp. — Gisteravond werd op het nieuwe veld in het Suffisantstadion, een aanvang gemaakt met een basketballcompetitie, verdeeld over een dames- en een heren-knockout-competitie. In de eerste wedstrijd speelden de damesteams C.B.C. en Athene tegen elkaar. Deze ontmoeting verliep in het voordeel van Athene met 24—8.

Bij C.B.C. speelde het pechduiveltje een hartelijk woordje mede, enkele fraaie worpen van Romney, die keer op keer de baskets trachtte te vinden, gingen rakelings boven de basket langs. C.B.C. had zeker voor het enthousiaste spel, dat zij vertoonde, meer punten verdiend.

De quarters verliepen als volgt: 6—0, 6—0, —4 en 6—4. Voor Athene scoorden: Vanenburg, die de score opende, 8 punten en W. Taytelbaum 4, Davelaar 4, Brown 2 en M. Taytelbaum 2. Voor C.B.C. scoorden Romney 6 punten en Schoop 2.

De tweede ontmoeting ging tussen de herenteams Huracan en Athene, deze was er een met spanning en er werd zeer goed basketball gedemonstreerd. De honderden aanwezigen moesten toezien, dat de beter spelende Huracan het verdiend won van de Atheners, die hun mannetje zeker onderschat hebben. Het scorebord wees op het einde 21—10; de quarters verliepen als volgt: 2—0, 4—4, 5—6 en 10—0. Voor Huracan boekte de hoogste score Macharius (8 punten), gevolgd door Helm met 6 en Martis met 4 Bij Athene was Hu-A-Ng de topscorer met 8 punten en Wilsoe boekte er 2. De scheidsrechters, die bij deze wedstrijden optraden, waren: Van Gent, Stroomnat en Soesman; timer Kamperveen en scorer Figueroa.

De competitie wordt Woensdag as. om 20 uur voortgezet met Sito en Sithoc, twee rivalen, die niet voor elkaar onderdoen. Het belooft een spannende ontmoeting te worden.

„Loterij"-moeilijkheden

Willemstad. — De vrouw M.V.E. had een loterij aangelegen waarop een nieuwe radio zou worden verloot. Hij had aan M.O.K. een lotje verkocht, en K had het geluk(?) dat er op zijn lotje de prijs viel. Toen hij zijn radio echter ging halen, deelde E. hem mede dat de loten slechts f 22,— hadden opgebracht.... Ook deze zaak heeft de recherche in onderzoek.

Nuttig handboekje voor leerlingen van C.P.I.M. Bedrijfsschool

Emmastad. — „Wat elke leerling van de C.P.I.M. Bedrijfsschool weten moet!" is de titel van een buitengewoon instructief boekje, dat de leerlingen van de C.P.I.M.-Bedrijfsschool ontvangen en waarin zij alles kunnen vinden, wat voor hen van belang is. In het hoofdstuk: „Algemene gegevens" worden zij ingelicht omtrent de indeling van de opleiding, de leerstof, de vakken, de toelatingseisen, de schooltijden, de dag-indeling, de toelage, de faciliteiten in geval van ziekte of ongeval, de vacanties, de rapporten en getuigschriften, het contact tussen school en ouders (of voogden), alsmede de toekomst der leerlingen.

Een zeer overzichtelijk opleidingsschema verduidelijkt de indeling van de onderwijsstof. Een leerplan geeft aan, welke vakken in de verschillende klassen onderwezen worden.

Het aardige boekje besluit met een aantal geïllustreerde „Nuttige wenken" voor de leerlingen, zowel op het gebied van het gedrag, de netheid en de ordelijkheid als de veiligheid.

Voor de leerlingen van de C.P.I.M.-Bijdrijfsschool (èn voor de ouders) een nuttige en onmisbare handleiding.

Nog even wachten

Willemstad. — De bestrijding van de gele koorts muskiet is nog niet effectief, aangezien de door de Raad vastgestelde verordening nog niet in werking is getreden. Men wacht nog steeds op het tostandkomen van de landsverordening welke het mogelijk moet maken het binnentreden van woningen in eilandsverordeningen te regelen. Nog dezer dagen is daarop bij de Regering aangedrongen i.v.m. het grote algemeen belang dat bij een effectieve bestrijding op het spel staat.

WEST-END:
„Northwest passage"; 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA:
„City of bad man"; 19.00 en 21.00 uur

ROXY:
„White Christmas" 20.00

CARIBE:
„A lion in the street"; 20.00 uur

REX:
„Combat squad"; 20.00 uur

ROYAL:
„Macao"; 20.00 uur

SUFFISANTTHEATER:
„Flash Gordon conquers the Universe"; 20 .00 uur.

Apotheken.
De nachtdienst wordt waargenomen in Punda door Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 3280, in Otrabanda door Botica Brion, Brionplein 29 tel. 3222.

Wit Gele Kruis
De nachtdienst is deze week in handen van Zuster van Achtmaal, Nieuwindstraat 22a, tel 3773.

Zijn er ook brieven voor U bij?

Willemstad. — De niet bestelbaar bevonden poststukken zijn hieronder vermeld.

Brieven

A: Idolphus Augustus, Aniceta Albertus, Enorencio Anthony, Maria Angela, José de Andrade Mau.

B.: H. Bakkenist-Eykholt, Henry J. Baank, Israel Baumgarten, Wejoe Brennet, Barbara Barnes, Felix Baird.

C.: Sarah Claxlion, Gustave Clervois, Wanita Cleilen, Olive Cruickshand, Frampton S. Charles, Charles Clark, Pedro Cipriano, Geraldine Cadogan, Leon H. Charles.

D.: C. C. Desroot, Manuel Delgado. Edith David, Suzan Dossette, G. N. Daniell, R. Devids.

E.: Ms. Erselien, Violet Evans.

F.: Margaret Fergus, Cyril E. van Frederique, A. A. Augustu Y. Fecunda, Charles Forde.

H.: Olive Hodge, Eudora Hodge. Mevr. Holthuis—Ruhé, P. R. Hong-A-Fat, A. S. Haynes, Joseph Hutchinson, P. de Haan, Stella Huggins, John Halsey, Lucille Henry, H. Hens, Stanley Tobias Heyliger, Daniel E. Hogan Jr.

J.: George J. Joseph Esq., A. de Jager, J. C. Juriaans.

K.: D. Koffie, Johanita Kuerilorio, Betty Kabat, Eulalee Kruytoff, Frida Keller.

L.: W. Lane, J. Lopez, A. Lopez.

M.: Isabel Merkman, Pablo Martina, T. Mussington, Maria Marchena, Oscar R. Matilde, Henriette Martis, Meregilio Molina, Virgilio Molina, Anthony Muller, S. Merencia.

N.: R. J. Nicholas, Helen Niles.

P.: Manuel Yustina Poor, José Vieira Pragelas.

Q.: M. Quast, Joao Gomes Quartilho.

R.: Pedrito Em. Raphaela, Anderson Rock, Florita Reina, Oscar Riviere.

S.: J. H. Schotborg, Josephine Sweeney, Flor Sola, S. ter Schegget, W. Sprangers-du Bois, Annie Seaton, Asinto Salomé, Antonissen Stinis, Rosarita Soleano, George K. Slack.

T.: Ann E. Thompson, Manuel Teixeira, Annie Titus, Nancy Turney.

V.: Hipolito Vos, Elaine Versailles, Antonio Velasquez, Ines Vriemt.

W.: S. Webster, C. Winklaar, Louise Williams, W. Wauta, Bernice Webster, Lucienne Warner, Millient Williams.

Drukwerken

B.: M. Beljaars.

C.: Johannes Croes, P. Croes, Maria Ciriaco, Joseph Russell Combie.

G.: Mevr. Gieling—Lionarons.

H.: W. A. van Heuven.

J. Tomas Ramon Jurado, Manuel A Juradoe, W. A. Josias, Theresa John.

K.: A. J. Knegtmans, A. C. Keijzer-van Tilburg, Walter Knight.

L.: Louisa Lieshout.

M.: Walter Mardenborough, Mr & Mrs. Meiners, J. van der Meent, H. v. Meggeler, B. Misset, J. P. Martina.

O.: N. den Ouden Jr.

P.: Nathan Philips, Carmen Purier, Pedro Paulina, C. A. de Poorter, L. E. J Pengel.

R.: Oscar Riviere, R. H. E. Russel, J. van Riemsdijk.

S.: M. Antonissen Sinis, A. Suhr C. F. Steenhof—Gont.

V.: Victoria Vervaart, Lennox C. R. Volney.

W.: W. Wauta, E. E. de Windt.

Postwissels

M.: Isabel Merkman.

Postpakketten

G.: J. S. Groenewold.

M.: Maria Matrona.

W.: J. Waight.

Aangetekende stukken

A.: Genoveva Virginia Alexander, M. D. Allee, Abraham Ayubi.

B.: John Th. Benjamin, P. de Bruin, J. Bell, Rederij T. Blok.

C.: A. P. La Cruz, Luis da Conceicao, E. W. Conquet, Ena de Castro, E. L. Concencion.

D.: Odulio Daal, F. J. P. Daniel, Dionicia Nicasia Djaoen.

E.: A. D. Eustatius.

F.: Mathilda C. C. Francisca, R. Fonseca, Romualdo Ricardo Fraay.

G.: Rachel Coglet, Manda Goveia, Valdemar Francisco Gaari.

H.: H. G. Hermans, H. M. Henriquez,

J.: E. T. Joe, Joao Gouveia de Jesus.

K.: M. F. Kroon.

L.: Pedro P. Lourens, A. A. Laurents, A. P. Lourents, S. V. Lopez, O. T. v.d Linde, Th. M. Leito, J. N. Leito, G. J. van Leeuwen, E. A. Leent, C. C. Leon, F. Levit, Th. H. de Lannoy, Alex Lindor, Pedro Leandro, Rosa M. Laurens

M.: Federico R. Martina, A. A. de Maayer, Lee Min, M. S. Maduro, E. B. Maduro, A. G. C. Maduro, W. Maat, G. J. Manders, F. Markveld, J. A. Martijn, F. M. Martina, P. O. Maduro, R B. J. Muskus, A. Morales, F. C. Meyer, C. P. Meyer, J. C. J. Mensing, Catharina Martina, Gloria M. Mauricio, S. M. Martina, Agostin Maria Martina.

N.: A. F. C. Niekoop, F. da C. Niles, F. A. Nouel.

O.: Ch. C. M. van Opstal, A. M. Olario.

P.: Everista Perez, E. Perret Gentil. R. Pardo, Leopold Herman de la Paz.

R.: José C. Rodriguez, J. A. Reyes, J Ryder, Alberto Emilio Rhoda.

S.: O. Staddord, Nilha Silberie, Caridad Sibori, Francisco S. Sambo, G H. C. Seffelaar-Thijssen.

T.: Felisia Trinidad.

V.: Manuel T. Valverde, E. P. Vigelandzoon.

W.: Israel Williams.

Denemarken's aanvoerder toont zich een groot psycholoog

Oranje verliest mede door falen van Faas Wilkes

Is de wielersport ten dode opgeschreven?

Wie het onderste uit de kan wil hebben......

De 34 jarige heer Lundberg is een wonderlijk heer. Hij verenigt tal van kwaliteiten in zich, waarvan elk afzonderlijk voor een gewoon mens voldoende zou zijn om zich een bestaanszekerheid te scheppen. Want genoemde heer Lundberg, van nationaliteit Deen, heeft zich te Kopenhagen gevestigd als arts. Maar hij is tevens journalist, psycholoog, toneelspeler en kunstkenner. En in zijn vrije tijd beoefent hij de voetbalsport. Als rasechte amateur natuurlijk, want de sport is voor hem inderdaad niets meer dan een ontspanning. Maar hij voetbalt toch wel goed genoeg om nu al vele jaren lang te worden gekozen in het Deense nationale elftal, dat geheel uit amateurs bestaat, omdat men in geheel Scandinavië eigenlijk de beroepssport niet kent.

Genoemde Lundberg nu vernam, dat de KNVB voor de wedstrijd tegen de Denen te Amsterdam een beroep had gedaan op Faas Wilkes, die ijlings per vliegtuig uit het Spaanse Valencia overkwam om de midvoorplaats in te nemen in het Nederlands Elftal. Lundberg had al gehoord van de ommezwaai in de Nederlandse voetbalwereld en hij had reeds zijn stem verheven tegen het doorgaan van deze ontmoeting. Want, aldus redeneerde hij niet geheel ten onrechte, die wedstrijd was vastgesteld een jaar geleden, toen er in het KNVB zelfs nog geen sprake was van betaald voetbal en het dus zuiver een amateurelftal gold.

Men had inmiddels Lundberg, die nooit een boord draagt en zelfs aan een diner weigert zo'n instrument om zijn hals te doen — gevolg wellicht van zijn kunstenaarschap — er van kunnen overtuigen, dat de betrekkin-

Nederlandse Sportbrief

gen tussen de Deense en de Nederlandse Voetbalbond dermate vriendschappelijk waren, dat men die wedstrijd onmogelijk kon annuleren. Maar toen drong dan tot Denemarken het ook voor Nederland sensationele bericht door, dat Wilkes midvoor zou spelen en Lundberg trok daaruit opnieuw heel duidelijk en openlijk zijn conclusies.

Niet sportief?

Kijk eens, zei hij bij aankomst te Amsterdam, U in Nederland hebt nu betaald voetbal. Verscheidene spelers, die het spel als beroep hadden gekozen en in Franse en Duitse clubs optraden, zijn thans in Nederland teruggekeerd en vormen als het ware de ruggegraat van het nieuwe Nederlands Elftal. Dat dit elftal sterk is, bewees het in de oefenwedstrijden tegen Austria, Reims en Hamburg. De klinkende Nederlandse overwinningen lieten op zichzelf al weinig twijfel meer ten aanzien van het resultaat van de strijd tegen ons, Denen. Wij konden ons voornemen onze huid zo duur mogelijk te verkopen, maar wij beseften in onze gesprekken, dat wij naar Amsterdam zouden gaan om te verliezen. Dat stond al vast, voor zover er in het voetbalspel ooit iets kan vaststaan. Maar ofschoon zulks dus al vrijwel een zekerheid was, deed Uw bond een beroep op Wilkes om het Nederlands Elftal nog sterker te maken.

Dat betekent natuurlijk de doodsteek voor ons, Denen, maar sportief vinden wij het eigenlijk toch niet. Als u met uw normale elftal al practisch kon rekenen op een zege van laat ons zeggen 4-0 of 5-1, moet u dan nog Wilkes er bij halen om te proberen ons te verslaan met aanzienlijke grotere cijfers?

Men kan, als men zijn gedachtengang volgt, Lundberg niet helemaal ongelijk

Magni, de man, die de Frans-Italiaanse wieleroorlog ontketende.

geven. Wel kan men er tegenover stellen, dat een nationale ploeg de sterkste behoort te zijn, welke men op de been kan brengen. Maar Lundberg kon daar weer onmiddellijk tegen aanvoeren, dat men dit in Denemarken toch ook niet doet en bijvoorbeeld de spelers, die in het buitenland als prof optreden, niet in de ploeg opneemt.

Maar goed. Lundberg stelde het dan aldus voor, dat men in Nederland graag het onderste uit de kan wilde hebben en dat hij zulks voor zijn ploeg betreurde. Wie hem hoorde praten, kreeg de stellige indruk, dat de Denen het veld zouden betreden met de gedachte aan wat Lundberg noemde: een nieuw Breslau, omdat de Denen daar eens hun grootste nederlaag leden.

Het resultaat kent men intussen: Nederlandse semi-profs tegen Deense amateurs 1-1. Maar in de eerste regels schreven wij, dat Lundberg ook psycholoog is en achteraf bezien moet hij zelfs een groot man zijn op dat gebied. Want wel strooide hij de Nederlanders zand in de ogen, maar zijn eigen spelers bracht hij in een stemming van: als wij dan moeten verliezen, dan zal die nederlaag zo klein mogelijk zijn. Wij zullen proberen die Nederlanders te beletten hun eigen spel te spelen. Wij zullen Wilkes trachten uit te schakelen door hem een extra bewaking te geven en wij zullen dan volhouden zo lang er nog een restje uithoudingsvermogen in ons lichaam aanwezig is. Men houde daarbij in het oog, dat de Denen in de wintermaanden geen competitie spelen en pas eind Maart beginnen met de returnwedstrijden. En dan moge het waar zijn, dat zij elke week driemaal oefenen, in elk geval misten zij toch de praktijk van de wedstrijden.

Wilkes was...... een verzwakking

Of de Denen zouden zijn geslaagd, indien de omstandigheden hen niet hadden geholpen, is moeilijk te zeggen. Maar het had er alle schijn van, dat Wilkes zijn optreden wilde vieren met een klinkend succes. Met andere woorden, hij liet zich verleiden tot solospel en hij maakte het zijn tegenstanders dus wel heel gemakkelijk, want al stonden er vier Denen in zijn omgeving, dan nog profiteerde Wilkes daarvan niet met een pass naar een vrijstaande ploeggenoot, maar trachtte hij zijn belagers met een lange rush te passeren. En dat ging nu juist niet op die kleverige grond van het Olympisch Stadion! Zo moest men na afloop constateren, dat Wilkes geen versterking maar integendeel een verzwakking was geweest voor de ploeg omdat hij de voorhoede volkomen uit haar verband had gerukt en zelfs met Lenstra niet tot goed samenspel had kunnen komen. Het frappantste bewijs daarvan leverde Wilkes kort na de rust. Met een feilloze pass bracht Lenstra Wilkes in vrije positie op ongeveer twintig meter van de doelman. Lenstra verwachtte, dat Wilkes even zou doorlopen en dan schieten, maar in plaats daarvaan speelde deze de bal terug naar het midden, blijkbaar in de veronderstelling, dat Lenstra wel zou zijn opgelopen. In beroepsvoetbal ziet men dat wel meer. Zo'n speler neemt liever het risico van het falen niet en juist dan niet, als de kans eenvoudig is. Immers, maakt hij de goal, dan zegt iedereen: een koud kunstje! Maar wordt het geen goal, dan heeft hij in ieders ogen gefaald. En op dat ogenblik konden wij ons moeilijk aan de indruk onttrekken, dat Wilkes het risico afschoof op Lenstra, die daar niet op rekende.

Enfin, de Nederlanders demonstreerden vooral in het begin een duidelijk gevoel van superioriteit. Maar het verdween langzamerhand, nadat de Denen bij verrassing een doelpunt hadden gemaakt en de Nederlandse voorhoede zelfs nauwelijks gevaarlijk bleek te zijn, doch integendeel voortdurend strandde op de Deense verdediging. Het werd, dank zij Lenstra dan, 1-1, maar die ruststand had meer invloed op de Denen dan op de Nederlanders. Want nog steeds verwachtten zij een ommekeer, terwijl de Denen elkaar op handslag beloofden op dezelfde manier door te gaan. Welnu, de ommekeer bleef uit en de Nederlandse ploeg verloor alle zelfvertrouwen, toen het publiek, dat was gekomen om te juichen, een min of meer vijandige houding aannam en het beklemmend stil werd op de tribunes. Twintig minuten voor het einde liepen de Denen bij wijze van spreken op hun knieën van vermoeidheid, maar de goed getrainde Nederlanders stumperden veel erger en konden zelfs toen nog geen goal maken!

Geschiedenis herhaalt zich

De sportwereld kreeg daardoor aldus een nieuw bewijs van the glorious uncertainty of the game. Ging het niet ongeveer precies zo in de finale van de strijd om het wereldkampioenschap tussen Hongarije en Duitsland? En als we nog wat verder teruggaan in de geschiedenis en voor het Ned. Elftal een analoog geval zoeken, ging het in 1934 niet ook precies zo? Toen zong heel Nederland: „Wij gaan naar Rome" en men bedoelde daarmede, dat men rekende op een plaats in de finale van het wereldkampioenschap te Rome. Maar reeds in de eerste ronde werd Nederland uitgeschakeld door Zwitserland....

Intussen zit men nu wel enigszins met de handen in het haar. Over drie weken komen de Belgen naar Amsterdam en wat moet er intussen gebeuren? Wilkes is weer naar Spanje vertrokken, maar is vermoedelijk wel beschikbaar op 3 April. Doch de training gaat voort en er komt weer een oefenwedstrijd tegen Londen, uiteraard alles zonder Wilkes. Zal men hem een nieuwe kans geven, of wordt Roosenburg dan wel Cor van der Gijp midvoor? En krijgen alle andere spelers opnieuw het vertrouwen van de keuzecommissie? Wij zijn er niettegenstaande die 1-1 toch wel van overtuigd, dat het huidige elftal tot betere dingen in staat is, al overschatten wij de kracht van de ploeg geenszins. Maar evenzeer geloven wij, dat Wilkes niet in deze ploeg past, omdat hij er on-Nederlandse ideeën en ook een on-Nederlandse speelwijze op na houdt. Waarmede intussen niet gezegd wil zijn, dat hij niet een van de beste Nederlandse voetballers zou zijn!

Bij de wedstrijden om de Hauser beker in het Amsterdamse Sportfondsenbad-Oost, verbeterde Mary Kok het Nederlandse record op de 400 meter vrije slag, dat op naam stond van Geertje Wielema. De finish van Mary Kok met de tijdopnemers in actie om vijf minuten en 9.9 seconden af te drukken.

Wielrenners in moeilijkheden

De wielersport is precies zo oud als de fiets. Dat klinkt uiteraard vrij logisch en dat is het dan ook, maar er zit meer vast aan die stelling. Want men kan er ook uit lezen, dat er geen wielersport meer zal zijn, als er geen fietsen meer zijn. Of als de fiets ophoudt populair te zijn.

Er zullen altijd wel fietsen blijven, maar het ogenblik is reeds aangebroken, waarop dat instrument zijn grootste populariteit heeft verloren. De scooter en de bromfiets zijn enorme concurrenten en zij schijnen te zijn voorbestemd in de samenleving en in het stadsbeeld de gewone fiets te verdringen. Reeds worden in Italië grote scooterwedstrijden gehouden en zijn er ook in Nederland evenementen voor bromfietsen. De bezitter van zo'n scooter of bromfiets kijkt met een zekere minachting neer op een gewone fiets en een wielerwedstrijd zegt hem ook al veel minder dan een jaar of tien geleden.

Scooter en bromfiest doen een aanslag op de wielersport. Want tenslotte wordt die wielersport voor een belangrijk deel mogelijk gemaakt door de rijwielfabrikanten, die er een „stal" renners op na houden en deze een niet onbelangrijk maandgeld betalen. Het succes van zo'n renner is dan het succes van de bepaalde fiets en in het buitenland vindt men altijd de naam van die fiets in de uitslagen achter de naam van de renner.

De ondanks al die successen toch dalende verkoop van fietsen heeft er reeds toe geleid, dat de fabrieken hun „stallen" hebben ingekrompen, dan wel de maandgelden hebben verminderd of zich uit de wielersport hebben teruggetrokken. Voor renners, die geheel van hun sport moeten leven, wordt het aldus steeds moeilijker het hoofd boven water te houden zo zij niet behoren tot de klasse van een Louis Bobet, die vorig jaar de Ronde van Frankrijk plus het wereldkampioenschap won.

Behalve voor de renner wordt het ook voor de baandirecteuren hoe langer hoe moeilijker, omdat het publiek alleen nog maar komt kijken naar iets zeer bijzonders en zo iets natuurlijk niet altijd kan worden geboden. De winterbanen werken met grote verliezen en zoeken andere exploitabele dingen, zoals een ijsvloer, tentoonstellingen e.d.

Deze situatie bestond ook reeds verleden jaar. De rijwielfabrieken, die nog behoorlijk konden betalen, werden steeds zeldzamer en de renners zagen zich min of meer gedwongen uit te zien naar andere middelen van inkomsten. Het was toen, dat in Italië een parfumfabriek enkele renners het voorstel deed op hun wedstrijdtricot de naam van deze fabriek te plaatsen tegen een bepaalde vaste vergoeding. Magni voelde daar veel voor en sloot een contract met deze fabriek, waardoor er een geheel nieuw element in de wielersport kwam. Andere firma's volgden het voorbeeld en het bleef de renners uiteraard hetzelfde, van wie zij hun geld kregen. Maar er kwamen uit de kringen van de wielersport ernstige protesten en uiteraard waren bij deze protesten de resterende rijwielfabrieken betrokken. Men zei, dat men met een dergelijke reclame de wielersport ernstig afbreuk deed en verlaagde tot iets minderwaardigs.

Einde van een oorlog

In Frankrijk, waar de rijwielfabrieken nog machtig zijn en de wielersport goeddeels beheersen, vaardigde de wielerbond een besluit uit, waarbij het voeren van andere reclame dan die van rijwielmerken door een renner werd verboden. En toen de Italiaan Magni een contract in Frankrijk moest nakomen, mocht hij alleen starten, indien hij de reclame van de parfumfabriek van zijn tricot verwijderde. Hetgeen Magni, die contractueel aan deze fabriek was gebonden, uiteraard weigerde.

De Franse bond handhaafde zijn standpunt, maar de Italiaanse bond was van mening, dat Magni het recht had een dergelijke reclame wel te voeren. Fausto Coppi viel Magni bij en weigerde in Frankrijk te rijden, als Magni niet werd toegelaten en zo ontstond er een wieleroorlog tussen Italië en Frankrijk. De Franse bond verbood zijn renners deel te nemen aan de Ronde van Italië en de Italiaanse bond deed daarop hetzelfde ten aanzien van de Tour de France, die het dus ook zonder Italianen moest doen.

Die oorlog is thans op vreedzame manier geëindigd. De Internationale Wielerbond heeft namelijk een uitspraak gedaan in deze kwestie. Die UCI is er natuurlijk in de eerste plaats om de belangen van de renners te behartigen en al is dan de voorzitter van de Franse bond tevens voorzitter van de UCI, toch begreep het congres van de UCI, dat het de renners onmogelijk kon verbieden op nette manier hun brood te verdienen. En wat was er zo beschouwd tegen, dat een parfumfabriek of welke andere bonafide fabriek dan ook renners in zijn dienst neemt om reclame te maken? Bestaat een wielerwedstrijd niet voor negentig percent uit reclame?

In het vervolg zal Magni dus in Frankrijk mogen rijden met de naam en desnoods met de geur van een parfum op zijn tricot. Er zullen weer Fransen deelnemen aan de Ronde van Italië en er zullen in Juli weer Italianen aan de start verschijnen van de Tour de France!

B. M. Schilperoort

FAAS WILKES

Kruiser „Boston" atomisch bewapend

Washington. — De Verenigde Staten zullen in Augustus van dit jaar hun erste oorlogsschip voor het lanceren van geleide projectielen in dienst stellen.

Volgens functionarissen van het ministerie van defensie is het ombouwen van de zware kruiser „Boston" thans bijna voltooid. Het zware geschut op deze kruiser wordt vervangen door afvuurinstallaties voor electronisch-geleide projectielen van het type „Terrier". Dit type projectiel, dat wordt gebruikt vanaf een bewegende basis tegen vliegtuigen, is reeds uitgebreid beproefd. Enkele maanden nadat de „Boston" bij de operationele eenheden van de vloot zal zijn gevoegd, zal men gereedkomen met het ombouwen van een tweede kruiser, de „Canberra".

Ook drie onderzeeërs zijn voor hetzelfde doel omgebouwd. Vanaf deze onderzeeërs zullen zwaardere projectielen van het type „Regulus" kunnen worden afgevuurd.

Frankrijks eerste atoomzuil

Parijs. — Frankrijks eerste atoomzuil voor industriële doeleinden zal in het begin van volgend jaar gaan functionneren, aldus werd te Parijs meegedeeld door het hoofd van het instituut voor atoomonderzoek te Marcoule, Taranger. De zuil zal worden gebruikt voor een kleine electrische centrale, die 5.000 tot 6.000 kilowatt per uur zal produceren. Tegen het einde van 1957 zal een grotere zuil in gebruik worden genomen, aldus Taranger.

Seoel. — De politie te Seoel heeft bekend gemaakt, dat 12 Noordkoreanen zijn aangehouden, die er van beschuldigd worden dat zij het bewind van Syngman Rhee wilden ondermijnen.

Derde universiteit in Turkije

Ankara. — De Turkse ministerraad heeft besloten een derde universiteit te stichten naast de twee in Turkije bestaande universiteiten (Istanbul en Ankara). De nieuwe universiteit zal in Erzeroem gevestigd worden in nauwe samenwerking met de Amerikaanse universiteiten.

Londen. — De landbouw is vele jaren de zwakke plek van de Sovjet-economie geweest. Uit berichten in de Russische bladen in de afgelopen maanden blijkt, dat de jongste grote campagne op landbouwgebied niet naar tevredenheid verloopt.

Mevrouw Lenstra had tenminste nog reden tot juichen in de voetbalwedstrijd Nederland-Denemarken. Haar echtgenoot maakte n.l. het enige doelpunt.

CHARLOTTE KÖHLER in een nieuwe voordracht

(Van een medewerker in Nederland)

De bekende Nederlandse toneelspeelster Charlotte Köhler heeft haar geliefd genre — de voordracht — weer opgevat en onlangs gaf zij in de Kleine Zaal van het Concertgebouw te Amsterdam de première van „Het lieve leven" (Dear Life) van de Engelse schrijver Herbert Ernest Bates, in de uitstekende vertaling van A. Viruly.

Bates dankt zijn bekendheid vooral aan zijn novellen als The poacher, A house of women, Fair stood the wind for France e.a., waarvan er enkele ook in het Nederlands vertaald zijn, en aan zijn toneelstuk „The day of glory", dat tijdens de oorlog in Engeland met veel succes werd opgevoerd en dat in Nederland onder de titel „Vandaag is morgen" door enkele amateurgroepen is gespeeld.

Vrijwel al zijn werk is sterk tijdgebonden en dat geldt ook voor deze door Charlotte Köhler gekozen novelle, waarin Bates een beeld tracht te schetsen van de ontredderde naoorlogse jeugd, die beroofd van idealen en zonder uitzicht gedwongen is te leven in een meedogenloze, tot puin geschoten wereld, waarin haat en cynisme de boventoon voeren.

In dit geval gaat het om een meisje Laura, wier vader tijdens een bombardement is omgekomen, en die nu ergens in een stad in Engeland in het trieste souterrain van een gebombardeerd huis woont met haar kijvende moeder, een rauwe bruut van een stiefvader en een door een shock ontredderde oom. Geen sprankje liefde is er in haar leven en als dan plotseling de verleiding komt in de persoon van de jonge Canadees Clay volgt ze die willoos. Ze is bang voor zijn cynisme en zij weet dat ze verraden wordt, maar haar verwonde ziel kan geen weerstand meer bieden en met haar vriend gaat ze ten onder in de misdaad.

In deze feiten ligt ongetwijfeld genoeg dramatiek besloten, maar zoals in de meeste boeken van Bates missen zij de beklemmende spanning der onontkoombaarheid, omdat ons tenslotte toch de diepste roerselen van de personen die hier optreden verborgen blijven en omdat weinig of niets ons direct confronteert met onze eigen problemen en het leed om ons heen Want ook de mens van dit ogenblik is gewond, zozeer dat hij langzamerhand de bitterheid van de ellende die hij om zich heen ziet, nauwelijks meer proeft. En een nieuw waarachtig medeogen is Bates niet in staat op te roepen.

Daarmee is wel verklaard waarom Charlotte Köhler er niet in slaagde de zaal tot werkelijke ontroering te brengen. Want ondanks haar weergaloos knappe techniek kon zij het gebrek aan innerlijke spanning van het verhaal niet goed maken. Daarvoor is er in deze novelle ondanks de dramatische gebeurtenissen te weinig waarachtige dramatiek. Ook de actrice moet dit gevoeld hebben. Ze trachtte het te overspelen met technische middelen, maar dan werden het gebaar en de beweging leeg en overbodig, zoals bijv. het lopen van het meisje telkens wanneer ze vlucht voor het onheil dat haar bedreigt De typering van de mannen-figuren — vooral van Clay en van de bureauchef — had bovendien sterker gekund evenals de hunkerende overgave van het meisje in een omhelzing.

Desondanks is Charlotte Köhler erin geslaagd de volle zaal drie uur lang geboeid te doen luisteren en de ovatie en de schat van bloemen aan het slot vertolkten terecht de bewondering voor deze — ondanks de feilen — knappe prestatie.

Berlijn. — Begonnen is met een actie door de Amerikanen georganiseerd om 160.000 werklozen in West Berlijn een voedselpakket uit te reiken. Deze zijn een gift van de internationale commissie voor hulp van de Lutherse gemeenschap en van de nationale Katholieke conferentie voor steun aan hulpbehoevenden.

Nieuwe methode voor garenfabricage

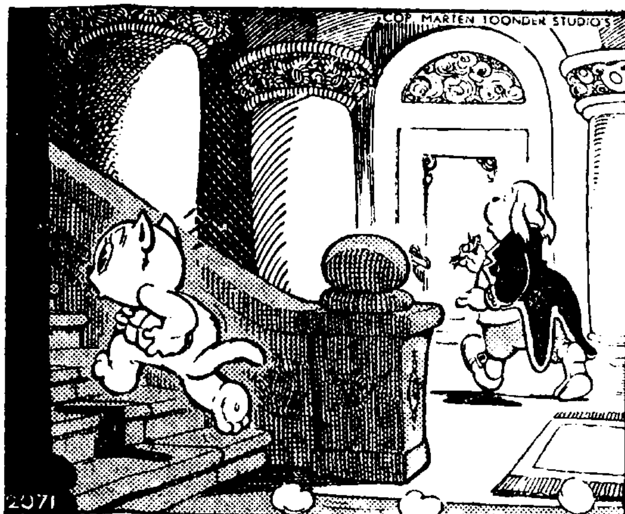
Ottawa. — Van de zijde van het Canadese leger is medegedeeld, dat het departement van defensie een methode voor het maken van garen heeft gevonden, waarmede weefsels kunnen worden gemaakt, die vijf tot tienmaal zo sterk zijn als gewoon materiaal.

De nieuwe methode van twijnen kan bij elke stof worden toegepast: wol, katoen of synthetische vezels.

Het systeem wordt thans voor militair gebruik toegepast. Het brengt geen verhoging van de kostprijs mede.

Belgrado. — Een groot aantal personen, die in Hongarije waren veroordeeld wegens het onderhouden van betrekkingen met Zuid-Slavië, heeft gratie gekregen, aldus meldt het niet-officiële Zuid-Slavische persbureau „Joegopress".

TOM POES en de Pruikenmaker

2071 — „Die pruikenmaker Harewar had behoefte aan een ambtenarenpruik", vertelde Joost. „Wanneer ik hem een paar haren kon bezorgen van een eerste-klas beambte zou ik een zangpruikje krijgen, zei hij. Nu, U ziet dat het gelukt is. Nu zal ik dus binnenkort ook kunnen zingen, met Uw welnemen! Misschien zal ik dan met heer Olivier een duo kunnen vormen, als heer Olivier zulks toestaat. Dat zou héél mooi kunnen worden, jonge heer!"

Tom Poes zei daar niet veel op. Hij dacht met ontzetting aan al dat gezang op Bommelstein en hij drukte de vlaspruik, die hij in de schertswinkel had gekocht, stevig tegen zich aan.

Toen ze thuis kwamen snelde Joost meteen door naar de keuken, waar de heer Harewar op hem zat te wachten. Tom Poes echter rende de trap op en liep naar de kamer van heer Ollie.

Heel voorzichtig opende hij de deur en keek om het hoekje.

Hij trof het goed, want heer Bommel had zeven uren aan één stuk door gezongen en was daar erg moe van geworden.

Hij zat nu wat uitgezakt in een stoel en sliep vast. Zijn mooie zangpruik was enigszins scheef gezakt en hing hem op één oor, maar daar merkte hij niets van.

Tom Poes sloop de kamer in en haalde de feestpruik uit het zakje. Maar toen aarzelde hij even.

„Heer Bommel zal het wel vreselijk vinden wanneer hij straks merkt, dat hij niet meer kan zingen!" dacht hij.

„Tja, dat is natuurlijk wel waar. Maar die pruik, die hij van Harewar heeft gekregen maakt hem wel erg onaardig en vervelend en ik heb zo, het idee, dat het ding een slechte invloed op hem heeft!"

Toen nam hij heer Ollie kortbesloten de zangpruik af en zette hem in plaats daarvan de onschadelijke vlaspruik op......

De dageraad der vrijheid

Drie belangrijke gebeurtenissen

(Bijzondere correspondentie uit Nederland)

In Maart 1945 was Nederland in letterlijke en figuurlijke zin een verscheurd land. Het Oosten, Zuiden en Noorden waren reeds bevrijd van de terreur van de Duitsers. Het Westen en Centrum waren nog in handen van de in het nauw gedreven en dus des te meedogenlozer vijand. Hier vloeide nog rijkelijk het bloed van goede Vaderlanders, daar waren of werden landverraders en oorlogsmisdadigers gearresteerd. Ginds werden reeds diegenen herdacht, die hier nog vallen moesten en vallen zouden. Hoe paradoxaal het ook moge klinken, de scheiding tussen bezet en onbezet Nederland was des te schrijnender, nademaal beide gebiedsdelen zo nauw aan elkander grensden.

Het lage land bij de zee was in de maanden Maart en April gedompeld in een perfecte chaos. Het werd geteisterd door een onvoorstelbare ellende en tegelijkertijd door nauwelijks meer te verwerken vreugden. De geboorte van de bevrijding ging gepaard met een diep ingrijpende pijn, maar ook met een blijdschap, die niemand eigenlijk meer áán kon. Zo ver was het, vooral in bezet gebied uiteraard, gekomen, dat men niet meer dúrfde blij te zijn.

De periode, voorafgaande aan de 5e Mei, werd - naar het uiterlijke althans - bepaald door drie gebeurtenissen: de aanslag op Rauter en de misdadige represaille-maatregelen die daarop volgden, de (voorlopige) terugkeer van H.M. Koningin Wilhelmina in het vaderland en de „airdroppings" door de geallieerde vliegtuigen. Aan de hand van ons door het „Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie" verstrekte gegevens zullen wij trachten u een beeld te geven van hetgeen zich tien jaar geleden afspeelde.

De Woeste Hoeve

De aanslag op Rauter berustte in feite op een misvatting. De in Duitse uniformen gestoken verzetslieden, die zich op de avond van de 6e Maart per fiets naar de „Woeste Hoeve" - gelegen tussen Apeldoorn en Arnhem - begaven, hadden geen andere bedoeling dan een Duitse auto te „vorderen" Want het vervoer van clandestien verkregen goederen vormde destijds voor hen het meest nijpende probleem. De illegalen, onder leiding van een „Oberscharführer der S.S.", posteerden zich in de duisternis langs de berm van de weg.

's Nacht om half één naderde een grote open B.M.W. De „Oberscharführer" bracht het voertuig, met een rood lampje zwaaiend, tot stilstand en vroeg naar „papieren". De nu volgende gebeurtenissen speelden zich in enkele seconden af. Een van de vier in de auto zittende Duitsers bulderde: „Was ist denn los, Mensch, wissen Sie denn nicht wer wir sind?" Het volgende ogenblik brak een vuurgevecht los. De verzetslieden schoten met hun stenguns, de Duitsers met machinepistolen. Toen viel de stilte. In de B.M.W. bewoog niemand meer. Een vrachtauto met Duitsers kwam uit de verte naderbij. IJlings trokken de verzetslieden terug achter de berm van de weg. Maar de op het tumult toegeschoten Germanen keerden haastig terug, toen zij de situatie hadden opgenomen. Ook de aanslagplegers keerden haastig op hun basis terug, toen een andere auto naderde.

Kenmerkend voor de ontreddering, die in die dagen in de Duitse gelederen heerste, was het, dat eerst in de vroege ochtend een Duitse Rode Kruis-afdeling de plek des onheils bezocht. In de B.M.W bleek nog één man in leven. Toen pas constateerde men, dat het Rauter was. Hij had een dubbel longschot, een kaakschot en een schot door het dijbeen opgelopen. Nochtans bracht hij - zij het slechts door uitstel van executie - het leven er af. Maar ook zijn gespaarde leven werd door de Nazi's op beestachtige wijze gewroken. Overal in den lande werden politieke gevangenen uit hun cellen gesleurd en ter plaatse doodgeschoten.

Maar het gruwelijkste tafereel speelde zich af in de morgen van de 8e Maart bij de „Woeste Hoeve". Daar werden 117 Nederlanders gefusilleerd. Niemand kan vertellen, hoe het afschuwelijke drama zich voltrokken heeft, die ochtend. Er wordt gezegd, dat een van de slachtoffers op het moment van de executie naar voren trad en het „Wilhelmus" aanhief. Maar men weet dat niet zeker.

Gewaarschuwde verzetslieden, die zwaar gewapend naar de „Woeste Hoeve" waren getrokken om te redden wie er te redden viel, konden van hun schuilhoeken uit slechts gadeslaan, hoe de Duitsers de lijken langs de weg legden. Als „afschrikwekkend voorbeeld"

Zeeuwsch-Vlaanderen

Enkele dagen, nadat zich de misdaad in bezet gebied had voltrokken laaide in onbezet gebied de vreugde hoog op. Op 13 Maart stopte op de grens tussen België en Zeeuwsch-Vlaanderen een auto. H.M. Koningin Wilhelmina stapte uit. Zij wilde per voet de grens overschrijden, nu zij na vijf jaar ballingschap in het vaderland terugkeerde. Merkwaardigerwijs is er weinig geschreven over dat beslissende ogenblik in de vaderlandse historie. Wij weten, dat Hare Majesteit om 12 uur 29 die middag in het dorpje Eede arriveerde en dat zij geestdriftig werd toegejuicht door de menigte, die van alle kanten was toegestroomd. Men kan slechts gissen naar hetgeen op dat moment moet zijn omgegaan in het hart van de Vorstin. Zij maakte na de ontvangst in Eede een rijtoer door Zeeland van Aardenburg tot Goes. Op 17 Maart werd de Koningin op het stadhuis in Breda officieel ontvangen. De volgende dag, Zondag, woonde zij een dankdienst bij in de Grote Kerk in Breda; direct daarop vertrok zij naar het geteisterde, maar bevrijde Limburg. Op 23 Maart keerde de Vorstin naar Londen terug.

Luchtarmada

Terug naar bezet gebied Begin April zagen zelfs de Duitsers in, dat hun volstrekte nederlaag nabij was; al gaven zij dat nimmer openlijk toe. Maar in ieder geval kwamen zij op het idee, een voorzichtig contact met de geallieerden op te nemen. Dat wil zeggen: Seyss-Inquart vroeg aan dr ir S. Louwers de „vijand" te verzoeken de **levensmiddelenvoorziening uit het Oos**ten van het land weer op gang te brengen. Zaterdag 28 April kwam het eerste contact tussen geallieerden en Duitsers tot stand. Het overleg werd doorkruist door een bericht van de Engelse radio, dat meteen de volgende dag vliegtuigen voedsel boven West-Nederland zouden uitwerpen. Onmiddellijk lieten de Duitsers de illegaliteit weten, dat zij zouden schieten, maar zij voegden er aan toe, dat zij bereid waren luchtaanvoer van voedsel mogelijk te maken. In enkele dagen kwamen nu geallieerden en Duitsers tot overeenstemming.

Vrijdag 27 April berichtte de radio, dat de volgende dag op vier vliegvelden pakketten voedsel zouden worden afgeworpen. Maar die Zaterdag kon de operatie wegens slecht zicht niet doorgaan. Zondag 29 April echter zoemden zware Lancasters-bommenwerpers boven het hongerende Westen. Met geen pen valt te beschrijven de emotie, die zich meester maakte van de uitgehongerde Nederlanders. Maar bij alle ellende was het duidelijk, dat eenieder in de verschijning van deze luchtarmada niet op de eerste plaats een uitkomst zag voor wat betreft de slopende honger, maar veeleer een teken, dat de bevrijding nu nabij was. Pas op Dinsdag 1 Mei kon worden bekend gemaakt, dat met de levensmiddelenverdeling binnen een week een begin kon worden gemaakt. Drie weken daarna verliep de voedselvoorziening vrijwel weer normaal. **Het vaderland** was gered.

Aankomst van Koningin Wilhelmina

Op 13 Maart 1945 betrad Koningin Wilhelmina weer Nederlandse bodem te Eede in Zeeuwsch-Vlaanderen.

Aanslag op Rauter

De met kogels doorzeefde open wagen van Rauter, die bij de Woeste Hoeve beschoten werd.

Airdroppings

Overal komt het voedsel neer. Ook in het water worden de zakken met voedsel op gevist. Daarvoor had men zelf een nat pak voor over: honger maakt rauwe bonen zoet.

Derucke wint Milaan-San Remo

San Remo. — De Belg Derucke won de wegrace wielrennen van Milaan naar San Remo, een afstand van 282 km, in 7 uur 3 min. De Nederlander Van Breenen behoorde tot een grote groep, die met een halve minuut achterstand ex aequo zeventiende werd geplaatst. De Nederlanders Wagtmans en Nolten behoorden tot 61 deelnemers, die wegens vermoeidheid of materiaal-pech niet te San Remo arriveerden.

BRITSE MINISTERIES SAMENGETROKKEN

Londen. — De Britse regering heeft het Parlement verzocht zijn goedkeuring te hechten aan het samentrekken van de ministeries van Landbouw en Visserij en van Voedselvoorziening.

Het nieuwe gecombineerde ministerie zal worden geplaatst onder leiding van Derek Heathcoat Amory, de huidige minister van Landbouw.

Men verwacht dat het Parlement aan dit voorstel zijn goedkeuring zal hechten.

Bankbiljetten uit circulatie

Bonn. — De sociaal-democratische „Ost-Dienst" meldt, dat bij het ministerie van financiën van Oost-Duitsland op het ogenblik voorbereidingen getroffen worden, die wijzen op een verwisseling van de in omloop zijnde bankbiljetten. Reeds geruime tijd geleden heeft de staatsbankbiljettendrukkerij te Leipzig opdracht gekregen tot het drukken van nieuwe bankbiljetten. Of met deze maatregel ook een vermindering van de valutawaarde gepaard zal gaan, valt uit de tot nu toe genomen maatregelen niet af te leiden. Aangezien verwisseling van de bankbiljetten, die zich in West-Berlijn en ten dele ook in West-Duitsland bevinden, wel uitgesloten zal zijn, zou de regering van Oost-Duitsland daardoor de omvang van het in omloop zijnde geld kunnen verminderen.

Paus ontvangt Amerikaanse journalisten

Vaticaanstad. — Zaterdag jongstleden heeft Zijne Heiligheid de Paus een korte audientie verleend aan een groep Amerikaanse journalisten. Hij drukte hen op het hart zich immer te laten leiden door „de eeuwige waarheid en de eeuwige rechtvaardigheid". „Het vaststellen van de waarheid — aldus de H. Vader, die nog onder medische behandeing staat — en het onverschrokken trouw zijn aan de waarheid in woord en geschrift is geen gemakkelijke taak, doch het is een kostbare dienst alsook een onontkoombare plicht jegens de duizenden millioenen mensen, die door uw woorden zullen worden beinvloed. De eeuwige waarheid en de eeuwige rechtvaardigheid moeten uw kracht en uw mentor zijn", aldus de Paus.

Nederlandse dames slaan Ierland in hockey-ontmoeting

Belfast. — De landenwedstrijd hockey dames tussen Noord-Ierland en Nederland is door de Nederlandse dames met 1-0 gewonnen, welke stand reeds bij de rust was bereikt. De Ierse dames zwierven voortdurend voor het Nederlandse doel, maar kwamen niet tot scoren, dank zij vooral het schitterend doelverdedigen van Jo Jurissen, die door de 3.000 toeschouwers herhaaldelijk werd toegejuicht. In de 30ste minuut van de eerste helft scoorde Trix Nillesen uit een voorzet van Elly Bleekemolen en deze stand bleef ongewijzigd in weerwil van de vinnige Ierse aanvallen in het laatste kwartier.

De volgende dag speelden de Nederlandse dames, die thans uitkwamen als „touringteam" en in wier ploeg twee wijzigingen waren aangebracht, in Leinster een wedstrijd tegen een ander Iers selectie-eiland. De Ierse dames wonnen deze wedstrijd met 3-0 (ruststand 1-0). De Nederlandse dames waren vermoeid van de eerste wedstrijd en van de lange treinreis naar Leinster.

De Egyptische minister President Kolonel Nasser heeft een 14 jarige [...] schooljongen, die van huis wegliep omdat hij archeologische onderzoekingen [...] de gaan doen, officieel uitgenodigd tot een bezoek aan zijn land. Enkele [...] geleden verdween Howard Jones uit Engeland, maar hij werd in Zuid-Fra[...] opgepakt en naar huis teruggestuurd. Howard Jones krijgt een welkomst-[...] zijn zusje, nadat hij in zijn woning was teruggekeerd.

SPORT IN 'T KORT

Amsterdam. — Van Oosterhout won het hoofdklasse-kampioenschap biljarten kader 71/2 door alle partijen te winnen. Tweede werd De Ruyter, derde Teegelaar en vierde Van de Pol.

Florence. — De uitslagen van de eerste wedstrijden in de eindronde van het internationale militair voetbaltournooi luiden: Egypte — Italië 1-1 (ruststand 0-0); Turkije — Nederland 3-0 (ruststand 0-0).

De Nederlandse ploeg stelde teleur en was over alle linies zwakker, hetgeen deels moet worden toegeschreven aan onvoldoende acclimatisering en aan de Italiaanse kost, waaraan zij niet konden wennen. Bovendien mocht midvoor Boot, die last had van een onwillige spier, niet worden vervangen, omdat eerder Brusseler zich wegens een knieblessuur had laten vervangen door La Croix.

Joop de Mos kampioen enkelspel

's Gravenhage. — Joop de Mos heeft voor de zesde achtereenvolgende maal het Nederlands kampioenschap enkelspel tennisleraren gewonnen. In de finale versloeg hij J. B. Muller 6-2, 6-0, 7-5.

Parijs. — Prof. Giuseppe Medici, de Italiaanse minister voor de voedselvoorziening, is gekozen tot voorzitter van het ministriele comite van de Europese Economische Samenwerking.

Gek op archeologie

Egyptische premier [...] digt schooljongen

Cairo. — De Egyptische mini[...] president luitenant kolonel [...] heeft een uitnodiging gezonden [...] 14-jarige Howard Jones om als [...] van de Egyptische regering naar [...] te komen. Howard liep namelijk [...] school en van huis weg" omdat [...] 'gek' is op archeologie".

Hij was drie weken in Frankrijk [...] het zwerven en is juist weer in [...] land teruggebracht.

De Egyptische ambassadeur te [...] den heeft persoonlijk de uitnodi[...] aan de vader en moeder van Ho[...] overgebracht. Howard was ge[...] met vijf pond sterling in zijn [...] (plm. NAf. 25.—) met de bedoe[...] naar Spanje te gaan. Hij was in [...] rijs en bereikte zelfs Poitiers vo[...] Franse politie hem kon vinden. O[...] gemerkt zag hij kans de douane [...] passeren.

Zijn ouders verklaarden dat hij [...] verleden wilde opgraven" op het [...] land van Europa. Zijn liefde [...] archeologie was ontstaan toen hij [...] iets opgroef dat naar zijn mening [...] stukje van een Noorse wapenr[...] was geweest. Het bleek later een [...] je metaal van een beurs te zijn.

New York. — Volgens opgave [...] het American Petroleum Institute [...] droeg de gemiddelde dagelijkse [...] ductie van ruwe olie in de Vere[...] Staten in de week per 11 Maart [...] 000 vaten tegen 6.352.000 vaten in [...] overeenkomstige periode van het [...] ge jaar.

LANDBOUWPRIJZEN graadmeter van Amerikaanse welvaart

Dalende tendens nog niet verontrustend

(Van een bijzondere medewerker)

Het is een wel zeer opvallend verschijnsel, dat men zowel te New York als in Europa tot nu toe slechts weinig belangstelling heeft getoond voor het verloop van de prijzen van de grote stapel- en exportproducten van de Verenigde Staten en toch is het belangwekkend de tendenz der goederenprijzen nauwkeurig in het oog te houden.

De prijzen, vooral van de landbouwproducten, immers gelden als een barometer voor het wel en wee van de doorsnee Amerikaanse burger en de daarnaar afgemeten graad van welstand voor de Amerikaanse economie moet worden beschouwd als een der grondpijlers voor de algemene welvaart aan de overzijde van de oceaan.

Netto-rendement moet criterium voor aandelenwaarde blijven

Ongetwijfeld hebben de staal- en de electriciteitsindustrieën in de Verenigde Staten in de laatste tientallen van jaren een enorme vlucht genomen en de vele „split ups" en stockdividenden mogen dan al de enorme koersstijgingen enigszins verdoezeld hebben, toch is in de koersen van de betreffende industriële aandelen de vooruitgang op dit gebied terdege merkbaar. Vooral de jonge, sinds de oorlog zo sterk naar voren gekomen electronische industrie, die zich op radar, televisie en radio heeft geworpen, heeft opmerkelijke resultaten geboekt en toont nog steeds een enorme groeikracht.

Dit alles neemt niet weg, dat de landbouw in de Verenigde Staten nog steeds een vooraanstaande plaats inneemt en nog altijd als de ruggegraat van het economische welzijn in de Verenigde Staten kan worden beschouwd.

De recordoogsten in geheel Noord-Amerika, want ook Canada heeft zijn deel gehad, en de grote graanproductie in de laatste twee jaren, gevoegd bij de hoge prijzen der producten, hebben toch de landbouw de belangrijke plaats gelaten, die hij in het leven van de Amerikanen heeft ingenomen.

De moeilijkheden bij de afzet van de fantastisch hoge graanproductie hebben slechts weinig invloed gehad op het prijsverloop, want de regeringsmaatregelen ten aanzien van de belening der granen tegen gegarandeerde minimumprijzen hebben aan het prijsverloop der granen tot nu toe een grote stabiliteit verleend. Toch mag men de ogen niet sluiten voor de loop der prijzen, die, in tegenstelling met de algemene prijsstijging in de gehele wereld vooral in de laatste maanden, een dalende tendenz vertoont, zoals in het hieronder volgende staatje tot uitdrukking komt.

			31/12 '54	7/3 '55
Chicago		Tarwe	234 ¼	213 ¾
„		Maïs	155 ¼	138 ¼
„		Rogge	119 ¼	103 ¼
„		Haver	78 [illegible]	70 [illegible]
„		Reuzel	[illegible]	[illegible]
New Orleans		Katoen	[illegible]	[illegible]
New	York	koffie	[illegible]	[illegible]
„	„	cacao	[illegible]	[illegible]
„	„	tin	8[illegible].—	[illegible]
„	„	lood	15.—	1[illegible].—

Zoals men ziet, zijn het vooral de landbouwproducten, waarvan de prijzen in de afgelopen twee maanden een teruggang hebben te zien gegeven en al behoeft de daling in de prijzen nog niet verontrustend te worden genoemd, toch dient men de loop der goederenprijzen nauwlettend in het oog te houden, daar zij een schakel vormen in de conjunctuurontwikkeling zowel in de Verenigde Staten als in de wereldhuishouding.

In flagrante tegenstelling hiermede is het koersverloop der industriële aandelen te New York geweest. In het begin van de nu afgelopen week werden de vooraanstaande waarden in Wallstreet op record-niveau's verhandeld en wat dat betekent, blijkt wel uit onderstaande vergelijking van de koersen van de voornaamste Amerikaanse aandelen:

	1/9 '54	1/1 '55	7/3 '55	9/3 '55
Anac. Copper	38¾	49½	54	51¼
Atch. Topeka	109	130⅝	141	136⅞
Bethlehem St.	72½	108¾	130⅛	123½
Douglas Aircr. *	40⅝	64½*	84¾	77½
General El.	41½	46	51¾	50⅜
N. Y. Central	20	32¾	37	34⅜
Rep. Steel	59	81⅞	86¾	81¾
Royal Dutch	55⅞	71	78⅞	76
Shell Oil	49⅜	60⅛	66½	62⅞
U. S. Steel	50⅝	72¾	80⅛	77
Radio Corp.	30⅝	38½	44⅛	41½

* herleide koersen in verband met aandelensplitsing.

Zoals uit dit staatje blijkt, zijn de koersstijgingen wel heel fors geweest, zodat een reactie op winstnemingen ook als een volkomen natuurlijke correctie moet worden beschouwd. De motieven voor de teruggang in het midden van de week zijn wel wat geforceerd gebleken. De verklaring van Prof. Galbraith voor de Senaatscommissie dat de Amerikaanse economie zich in het beginstadium zou bevinden van een ontwikkeling, die eindigt in een inéénstorting, is te weinig concreet om daaraan de teruggang van de laatste dagen toe te schrijven. Eerder mag men dan ook de flauwe stemming aan natuurlijke motieven wijten. Dat overigens lang niet alle toonaangevende fondsen een zo scherpe rijzing achter de rug hebben, blijkt uit het volgende staatje:

	1/9 '54	1/1 '55	7/3 '55
Allied Chemical	89	101½	99½
Am. Smelting	35¾	45	46¼
Canadian Pac.	25⅜	32⅝	31½
General Motors	77½	96⅝	98
Montgom. Ward	72¾	77¾	78⅞
St Oil of Nw. Jersey	90½	109¾	115⅞

Toch mag men de waarschuwingen, die de daling der goederenprijzen oplevert, niet naast zich neer[...] blijven een teken aan de wand [...] schijnlijk zal Washington ook [...] zelen, wanneer een nieuwe [...] in Wallstreet zou baanbreken [...] geschroef voor de belening van [...] verder aan te draaien. Wel [...] resultaten bij de Amerikaanse [...] trie verbeteringen en is de [...] van de staalindustrie weder tot [...] stegen, maar de netto-rendementen [...] de industriële aandelen hebben [...] door de scherpe koersstijging een [...] mindering ondergaan, waarmede [...] rekening moet houden.

Amerika gaat nieuw reuzen-kampschip bouwen

Brooklyn. — Van de zomer zal [...] werf van de Amerikaanse marine [...] Brooklyn worden begonnen met [...] bouw van een vierde reuzen-[...] schip, aldus maakte de Amerik[...] vloot bekend. De kosten van het [...] de 60.000 ton metende „Indepen[...] zullen ongeveer 189.311.000 dollar [...] dragen.

Herriot blijft burgemeester

Lyon. — Edouard Herriot blijft [...] gemeester van Lyon. De gemeente[...] heeft namelijk de onafhankelijke [...] didaat Fulchiron tot onderburgemees[...] ter gekozen, in plaats van de de[...] gen afgetreden radicaal, Thomas [...] als bekend had Herriot zijn ontslag [...] gediend naar aanleiding van de [...] kiezing van Thomas. Deze verkie[...] was immers in strijd met een afspr[...] tussen de onafhankelijken en de [...] calen in de gemeenteraad. Toen [...] jongste verkiezingen de radicalen [...] der Herriot een nederlaag hadden [...] leden, was afgesproken, dat Herriot [...] niettemin burgemeester zou blijven [...] Daartegenover verplichtten de radi[...] len zich, dat zij de status quo wat [...] onderburgemeesters betrof [...] handhaven. Toen echter in plaats [...] een overleden onafhankelijke de ra[...] caal Thomas werd gekozen, [...] Herriot zijn ontslag in, omdat hij [...] gecompromitteerd voelde. Hierop [...] Thomas af om plaats te kunnen [...] ken voor een onafhankelijke.

Frankrijk wordt atoommacht

Parijs. — Roger Belin, lid van [...] Franse commissie voor atoomenergie [...] heeft op een persconferentie verklaard [...] dat Frankrijk op weg is een [...] atoommacht" te worden. Hij zei [...] Frankrijk, wat betreft het aanwenden [...] van atoomenergie voor industriële [...] einden, slechts 20 maanden bij [...] land ten achter is.

LEES DE AMIGOE

DE GEHEIMZINNIGE AUTO door H. A. v. O.

Een Nederl. speurdersroman

3

„Hm, hm, hm," deed Bijlman.

Geen teken van leven in de auto... geen verschrikt geluid van jonggelieven, die wreed uit een gelukkige droom worden gerukt......

Inspecteur Bijlman, op de voet gevolgd door Drost, begaf zich thans resoluut naar de zwarte wagen en tuurde door de ruit naar binnen en opeens zagen ze beiden het vage silhouet van een man, die ineengedoken, het hoofd voorover, achter het stuur scheen te slapen.

„Als hij een beetje boven z'n theewater is en van plan is hier z'n roes uit te slapen, heeft ie slimmer gehandeld dan verder te rijden, want dan zou ie waarschijnlijk met een prachtige duik in de Amstel zijn terecht gekomen. In dat geval zou ie natuurlijk ook dadelijk volkomen nuchter zijn, maar mijn tante zei altijd......

Bijlman maakte een wrevelig afwerend gebaar. Hij boog zich even over de motorkap en terwijl hij daarop leunde om door de voorruit te kijken, merkte hij, dat de motor nog warm was. Plotseling, als door een adder gestoken, sprong hij achteruit, rende naar zijn motor en ontstak de grote koplamp, die hij met een ruk op de geheimzinnige auto richtte.

En nu zag Drost het ook......

In het glas bevond zich een klein rond gaatje, waar omheen een aantal kleine scheurtjes en barsten als een web geweven waren. Drost wilde het portier openrukken, doch juist op tijd sloeg Bijlman zijn hand weg en met zijn leren handschoen draaide hij voorzichtig de kruk om en opende de deur, waarna zijn tastende vingers het lichtschakelaartje in het interieur zochten. Hij knipte het licht aan en tilde daarna het hoofd op van de man achter het stuur. Juist tussen de ogen ontdekte hij een klein zwart gaatje, waaruit een dun straaltje bloed langs de wang en linker-mondhoek over de kin vloeide......

Bijlman trok zich terug en keek Drost recht in de ogen en hij bemerkte hoe zijn jongere collega hem met een zeker ontzag aankeek. In de strakke straal van de motorlamp stonden ze daar als twee roerloze standbeelden, die zich het drama in de donkere auto niet konden realiseren, totdat Drost er opeens uitstootte: „Allemachtig kerel, iets sinisters...... 't lijkt wel, of je 't geroken hebt!"

Op dat moment kwam Bijlman weer tot de werkelijkheid terug en voelde hij intuïtief, hier plotseling voor een raadsel te zijn geplaatst, hetwelk onmiddellijk een kordaat initiatief eiste, wilde de recherche niet voor de grootste moeilijkheden geplaatst worden, want dat het hier een moord betrof, daaraan twijfelde hij geen ogenblik.

Hij wierp een blik op z'n polshorloge: 23.05 uur en zijn eerste werk was deze tijd te noteren, waarna hij het hoofd nogmaals in de coupé stak. Drost was inmiddels omgelopen en had het portier aan de rechterkant geopend.

Het inwendige van de auto toonde de grootste wanorde: Hier en daar was de donkergroene bekleding met ruwe hand losgetrokken, de achterbank lag in een hoek met stukgesneden pluche, terwijl **de vloermat ergens naast het stuur lag.** Op de vloer, naast de dode, lagen enige papieren, welke kennelijk zijn eigendom waren, want de zakken van zijn colbert hingen binnenstebuiten gekeerd. En geheel achterin, half verborgen onder de losgerukte bank, lag een damesbontmantel, een zogenaamde tijgerjas......

Dit alles hadden beide mannen in één oogopslag gezien en toen Drost sprak, was het de onuitgesproken gedachte van de ander:...... „De blauwe auto"......

Bijlman knikte ernstig en met een blik in de richting van de bontmantel, zei hij: „En een vrouw in 't spel."

„Die er waarschijnlijk met de blauwe auto van door is," vulde Drost aan. „Zou je die wagen niet direct achterna gaan?"

„In de eerste plaats is die blauwe auto er al lang vandoor en in de tweede plaats zie ik niet het verband tussen deze bontmantel en de eigenares daarvan. Ik wil hiermee zeggen, als de inzittende of inzittenden van de blauwe auto iets met deze moord uitstaande hebben, dan acht ik het zeer onwaarschijnlijk, dat de eigenares van deze bontmantel eveneens medeplichtig is, want dan zou ze niet op een dergelijke wijze als het ware haar naamkaartje in deze wagen hebben achtergelaten."

„Da's waar," gaf de ander toe. „Maar waar is......"

„Later, vriend Drost, nu moeten we eerst eens maatregelen nemen, dat het hoofdbureau van deze misdaad op de hoogte wordt gebracht. Luister: we zijn hier slechts een goede 500 meter van de Amstel verwijderd en er zal dus wel hier ergens in de buurt een villa staan, die telefoon heeft. Ik vraag je bij deze auto te blijven en nergens aan te komen. Voor toevallige voorbijgangers houd je je gedekt. Mocht iemand toch nieuwsgierig worden, dan kom je pas te voorschijn en **houd je 'm op een afstand."**

Drost ging kalm achter de wagen in het gras zitten, terwijl Bijlman de motor startte en er als een pijl uit de boog vandoor ging. De weg was stil en verlaten en dus gaf hij vol gas, doch nauwelijks had hij een goede 300 meter gereden, of een tiental meter voor hem uit sprong plotseling een slanke gestalte als een geest in de lichtbundel van zijn koplamp. Een ogenblik later schoot hij er rakelings voorbij, maar boven het geluid van zijn kopklepper hoorde hij een kreet......„help!"...... en een fractie van een seconde had hij in 't angstig bleke gelaat gekeken van een jonge vrouw, die beide armen boven het hoofd zwaaide.

Bijlman remde bijna roekeloos, want het achterwiel gleed gierend over de weg en hij had moeite de zware motor overeind te houden. Een ogenblik later was het meisje reeds naast hem en hij voelde zich gejaagd bij de arm grijpen.

„Vlug...... vlug...... naar de politie...... ze hebben hem vermoord!" stootte ze er hijgend uit.

De inspecteur greep haar bij de pols, toen ze reeds aanstalte maakte op de duo te klimmen. „Bent U de eigenares van die tijgerjas daar in die auto?" vroeg hij kalm en maakte een beweging met z'n duim naar achteren.

„Ja......" antwoordde ze verbaasd.

„Hoe weet U dat?"

„Dat doet er niet toe," zei hij kort. „Wie is de dader?" vroeg hij snel, zich even voorover buigend om het meisje in het weinige licht, dat zijn lamp naar achteren wierp, doordringend in de ogen te kunnen kijken.

„Ik...... ik weet 't werkelijk niet. Ik weet niet eens hoeveel personen in die blauwe auto zaten. Toen er geschoten werd en ik zag, dat Arnold getroffen was, ben ik uit de auto gesprongen," zei ze snel.

(Wordt vervolgd)

Bange dagen voor vreemde kusten

De Zwarte Heks speelbal van golven en natuurgeweld

Indianen braken het schip tot aan de kiel af

Oranjestad. — Er zijn bepaalde maanden in het jaar, t.w. ongeveer de eerste vier maanden van het jaar, dat wind en stroom in deze gebieden zo sterk zijn, dat zelfs de beste zeelieden er niet doorheen kunnen komen. De „Zwarte Heks", welke de oversteek maakte van Europa naar het Westelijk halfrond, vond dan ook een roemloos einde aan de woeste kust van het Columbiaanse schiereiland La Goagira. De beide schipbreukelingen, de heren M. Visman van Handel Mij. Kusters (Aruba) N.V. en Reinier Ranselaar van de firma K. Loonstra, kwamen er na tal van avonturen en ontberingen nog heelhuids van af. Van hun wederwaardigheden geven wij hieronder een getrouw verslag.

Platzak terug naar Aruba

De „Zwarte Heks" was in Juni 1953 van Nederland vertrokken, maar in Frankrijk werd de oorspronkelijke eigenaar ziek en hij verkocht de boot aan zijn metgezel, Sjoerd van Hasselt. De heer van Hasselt ging ook terug naar Nederland, maar met de bedoeling een bemanningslid aan te monsteren, die met hem de reis over de oceaan zou willen meemaken. Deze vond hij in de persoon van Reinier Ranselaar. In twee dagen tijd waren alle zaken geregeld en de grote reis nam een aanvang. Via Spaanse, Portugese, en Marokaanse havens nam men de grote oversteek van Las Palmas naar Trinidad. Weer via andere eilanden kwamen zij in December 1953 op Curaçao. Daar kwamen zij in contact met de heer Visman, die zelf een enthousiast zeiler was en zich onmiddellijk interesseerde voor de reis. Het lag n.l. in de bedoeling de reis via het Panamakanaal voort te zetten naar de Stille Zuidzee, Australië en Nieuw Zeeland. De „Zwarte Heks" bleek echter wat al te klein voor zo'n grote reis. Inmiddels vond de heer Ranselaar werk bij de firma Loonstra en de heren van Hasselt en Visman zeilden de boot naar Aruba.

De heer van Hasselt vertrok in Mei 1954 naar Canada om daar enige maanden door te brengen, doch vond er goed werk en zou er voorlopig blijven. Terzelfdertijd werd de heer Visman

Uit logeren bij de Indianen na de schipbreuk

overgeplaatst van Curaçao naar Aruba. Visman en Ranselaar onderhielden de „Zwarte Heks" zo goed en zo kwaad als dat ging, want zij waren voor de helft eigenaar van het jacht geworden.

De uitreis

Op Dinsdagmorgen 8 Maart, des morgens om 6 uur vertrok men van Oranjestad. Aan boord was voldoende proviand, water e.d.. Men zou de eerstvolgende Zaterdag of Zondag weer terug zijn. Het begin was prachtig. Met een flinke wind trok men langs de kust van Aruba ongeveer tot Savaneta en voerden daarop pal Zuid in een steeds toenemende wind, welke zij achter hadden. In 5 uren tijd hadden zij reeds de kust van Paraguana aan bakboord, ter hoogte van Puerto Macolla. Dit is een afstand van ongeveer 40 mijl. De kale kust werd gevolgd totdat zij, volgens de zeil-aanwijzingen als eerste verplichte aanleghaven Las Piedras bereikte. Zij wisten toen niet, dat juist een week geleden deze plaats door de immigratie ambtenaren verlaten was en enige havens verderop hun tenten hadden opgeslagen. Het was reeds donker geworden en zij kozen ligplaats tussen enige vissersboten om er de nacht door te brengen. Onderweg hadden zij veel vis gevangen en hadden dit onder de mensen op de scheepjes verdeeld.

De volgende morgen, Woensdag 9 Maart, trokken zij een haven verder. Zij meerden aan een klein steigertje en raakte daar aan de grond. Een juist passerende Amerikaan waarschuwde hen, dat als de douane hen hier zou aantreffen, zij een boete zouden krijgen van $ 600.—. Met grote inspanning kregen zij, met behulp van een lier de boot los en trokken naar Las Piedras, die eerst een week in gebruik was en die als naam voerde Guaranaro-dock.

Dit is de officiële havenplaats van Porto Vigo. Zij werden naar het begin van de pier gesleept, waar 4 officials aan boord sprongen. De bemannine van „de Heks" meende alle documenten in orde te hebben, wat er waren er 7 in getal, doch er was nog 'n 8ste nodig, de zg. vertrekpas. Zij overhandigde daarom maar de vaarvergunning, waarmede de ambtenaren genoegen namen. De ambtenaren waren in hun optreden zeer correct Toen kregen de twee bemanningsleden volledige vrijheid om te gaan waar zij wilden.

In Venezuela

Aan de wal ontmoetten zij een Curaçaose jongeman, Richard genaamd, aan wie zij zeer veel te danken hebben gehad. Richard fungeerde als gids en zij zijn twee dagen met hem opgetrokken.

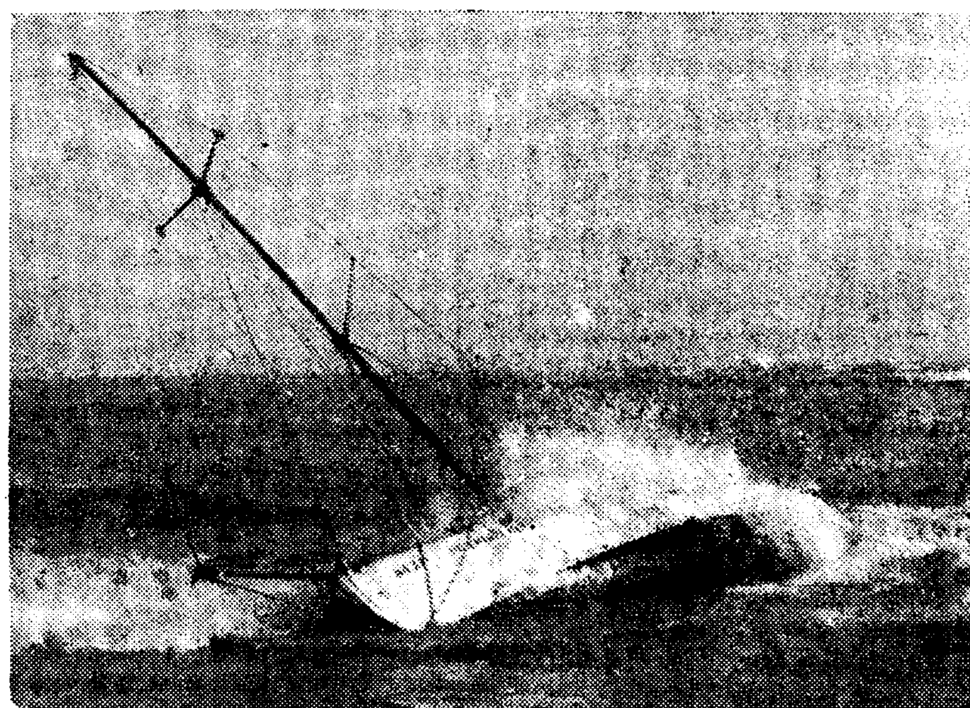
Puerto Vigo is eigenlijk een z.g. boomtown, doch van een bijzonder type. Het stadje is wel zo groot als Oranjestad, er zijn veel nieuwe gebouwen van steen opgetrokken, doch er is bij de bouw gerekend, dat er in de toekomst wel een verdieping bij kan komen; vandaar ziet men overal de platte betonnen daken, waar de bosjes betonijzer bovenuit steken. De inwoners zijn in meerderheid Italiaanse immigranten en men kan er van alles te koop vinden. Er wordt buitengewoon hard gewerkt en men krijgt het grootste respect voor de vooruitstrevendheid van het Venezolaans Gouvernement.

Alle medische onderzoekingen zijn er kosteloos en op het gebied van de prostitutie heeft men drastische maatregelen gentroffen om ziekten zoveel mogelijk tegen te gaan.

Het Venezolaans Gouvernement gebruikt het aandeel in de winst, welke zij van de Olie Maatschappijen ontvangt geheel voor de opbouw van het enorme grote land.

Een troep Indianen en Colombianen voor „De Zwarte Heks"

Het wrak van „De Zwarte Heks" bij het aanbreken van de dag en voordat de strandjutters het onder handen hadden gehad, nadien bleef slechts de romp over.

Platzak

Op Vrijdag 11 Maart zou men de terugtocht aanvaarden. De officiële uitklaringspapieren kostten 45 bolivars. Toen men vertrok stak er een storm op. Zij moesten er echter doorheen, want zouden zij tot de volgende dag wachten, dan zou dit nog eens een extra Bs. 90.— kosten. Die rijkdom bezat de bemanning van „De Zwarte Heks" op dat moment niet. Ze waren volkomen platzak.

De boot had nog nooit met gereefde zeilen behoeven te varen, doch er woei zo'n ontzettende wind, dat men verplicht was met dubbele gereefde zeilen zee te kiezen. In één stuk werd doorgevaren, totdat men Puerto Macolla bereikte en in een kalme baai werd het anker uitgeworpen en de nacht doorgebracht.

De volgende morgen, Zaterdag 12 Maart, werd het anker binnen gehaald om vanaf de kop van het schiereiland Paraguana naar Aruba te varen, doch er stond geen wind, zodat de stroom hen steeds meer Westwaarts voerde. In de nacht van Zaterdag op Zondag stak er weer een storm op en in die nacht voeren zij Aruba voorbij. Zij zagen de lichten van de bakens, doch zij konden het land niet bereiken door de wind en de stroom. Het was die nacht vreselijk koud en de hoge zeeën sloegen herhaaldelijk over de boot heen. Tot overmaat van ramp, bleek de gasbom, die het kleine fornuisje moest voeden, plotseling leeg te zijn gelopen, zodat vanaf dat ogenblik niets meer gekookt kon worden en er ook geen koffie of thee gezet kon worden. De volgende morgen zag men nog even het topje van de Hooiberg, doch ook dit verdween weldra uit het gezicht. „De Heks" bleek een speelbal van wind en golven te zijn geworden. Ondanks er voldoende eten aan boord was, kon dit door gebrek aan gas niet worden bereid. Daar het maar opophoudelijk hard bleef waaien, werd Z.O. gekoerst om Paraguana weer te bereiken, om het van daaruit weer eens te proberen. Wind en stroom dreef hen echter af. Zo gingen zij de nacht in, doch de wind ging niet liggen. Toen zij de volgende dag, Maandag 14 Maart, land zagen, waren zij in de veronderstelling, dat dit het schiereiland Paraguana moest zijn. Het bleek dat „de Heks" slecht zeilde, de bemanning zette de motor aan om zich door de stroom heen te worstelen, doch spoedig raakte de gasoline op. Eerst later is het gebleken, dat zij het Columbiaanse schiereiland La Coagira voor zich hadden gezien. Er was geen eten meer aan boord en ook het drinkwater was opgeraakt. Zij hadden nog een tankje aan boord waar een jaar geleden water in was gedaan, doch dit bleek ondeugdelijk te zijn. Er waren nog wel blikjes melk, dus werden deze gebruikt. De nacht van Maandag op Dinsdag werd Naar het Zuiden gekoerst en kwamen 60 mijl verder West terecht door de stroom en de wind.

Tegen de avond kwam er land in zicht, dat veel leek op de omgeving van Punta Cardon, doch het land was kaal en verlaten. Er was geen lichtje te zien. Er werd getracht uit te zoeken waar men was, doch dit lukte door de duisternis niet. De gehele avond werd gelaveerd, tot men eindelijk achter een rotsformatie voor anker ging. De zeilers hadden zeer veel last van de koude, doch er waren geen mogelijkheden om zich te verwarmen. Met een lege maag en rillend van de kou hebben zij nog getracht te slapen, doch het was alles tevergeefs.

De gehele volgende dag werd voor de kust gelaveerd en getracht werd de punt van het schiereiland om te zeilen. Over een afstand van 30 mijl werd de gehele dag gedaan. De windkracht was afgenomen, doch de richting was ongunstig. Op een van de vele heuvels zagen de opvarenden een aantal hutten, niet wetende, dat zij daar dichtbij schipbreuk zouden lijden. Tegen de avond hoopte men om de punt van Punto Espada van het schiereiland La Coagira te kunnen zeilen om zo in de Golf van Maracaibo terecht te komen en uit de stroom te geraken. Het scheen er op te lijken, dat het zou gelukken en zij maakten grote streken met het laveren van wel 1 a 2 uur ieder. Toen om 11 uur Visman afgelost zou worden door Ranselaar en de koers juist gewijzigd zou worden, bleek het dat het roer gebroken was, en dit betekende het eind van de Zwarte Heks.

De opvarenden wilden onmiddellijk het anker uitgooien om de volgende morgen het roer te repareren, doch terwijl zij daarmede bezig waren stootte de kiel van de boot op de grond. De branding werd steeds heviger en telkens kwam de boot, na door de golven te zijn opgenomen, met een smak op de bodem. Het lawaai was oorverdovend en de twee mannen konden elkaar niet meer verstaan. Golven sloegen met grote kracht over het schip, ruiten, vensters, deuren, stukken railing sloegen over boord. De stagen braken en het werd aan dek levensgevaarlijk. Toch moesten de mannen zich trachtten staande te houden. Want zij wisten niet of zij op een zandplaat of op de kust terecht waren gekomen en het was er buitendien aardig donker. Er was geen maan en de sterren waren achter dikke wolkenlagen verscholen. De mannen bleven zo lang mogelijk op dek, doch met groot geweld werd de boot telkens opgenomen en verder op het droge gesmakt.

Prooi van het geweld

Zij hadden de tegenwoordigheid van geest gehad zwemvesten aan te trekken, doch die van Reinier Ranselaar werd hem door de krachtige golven over het hoofd weggeslagen. De boot sloeg nu van de ene kant op de andere en het geloei en gebrul van de branding en wind, gepaard met de vreselijke schokken van de boot op het strand, deed de schipbreukelingen horen en zien vergaan. Ranselaar sprong in de moed der wanhoop nog in de kajuit om te trachten te redden wat er te redden viel. De kajuit was echter geheel volgelopen en onder water haalde Ranselaar nog een koffer naar boven, waar een en ander aan kleren en papieren was opgeborgen. Ook een camera behoorde tot de inventaris. Hij raakte daarbij nog beklemd en kon zich met de grootste moeite los werken. Visman was met zijn voet in een stuk losgeslagen staalkabel gevangen aan dek, doch ook hier kwam uitkomst, nadat zijn voet bijna was afgeknepen.

„De Heks" was inmiddels zover op het strand geworpen, dat men kon onderscheiden, dat men voor de kust lag. De schipbreukelingen sprongen daarop over boord en het bleek, dat zij tot de borst in het water konden staan. Zij brachten de geredde goederen naar de wal en gingen nog enige malen terug om zoveel mogelijk goederen van boord in veiligheid te brengen.

Het waren angstige ogenblikken, want in de kajuit, onder water is Ranselaar een tweede maal beklemd geraakt. Van het zeil werd een tent gemaakt, doch de nacht werd rillend van de koude doorgebracht.

De strandjutters

Onmiddellijk na zonsopgang werd er op verkenning uitgegaan en na een heel eind lopen ontdekten de mannen heel in de verte enige geiten, maar ook een paar koeien. Waar koeien zijn, moeten ook mensen zijn, dus werd de voettocht verder voortgezet. Daar ontwaarden zij eindelijk het eerste menselijke wezen. Het was een Indiaan, slechts gekleed met een schortje, dat door middel van een touw om zijn lenden van voren en achter vast werd gehouden. Het bleek, dat de man geen Spaans verstond, want toen men hem vroeg of zij in Columbia waren, antwoordde hij „Si" en dit ook toen hem gevraagd werd of zij misschien in Venezuela waren. Op alle vragen werd prompt met „Si" geantwoord. De gebaren taal bleek beter te helpen toen op deze wijze gevraagd werd om hen bij andere mensen te brengen. Een voetreis van ongeveer twee uur volgde door duinen, zoutpannen, rotsen e.d. totdat zij kwamen op een plaats waar een 25-tal lemen hutten bij elkaar stonden. Enige bewoners bleken een weinig Spaans te spreken. Toen zij hoorden, dat er een wrak op de kust lag, verzamelde de mannelijke bevolking zich en trachtten aan de weet te komen, wat zich allemaal aan boord bevond. De Indianen gingen daarop in de grootste haast naar het wrak en hebben er uitgehaald wat zij maar konden.

De sloperij

De schipbreukelingen probeerden wat te eten te krijgen, maar in het dorp was in het geheel niets, behalve wat rijst met vis. Zij moesten brak water drinken, dat uit een gegraven put in de grond werd gehaald. Doodmoe van de doorgestane ellende sliepen Visman en Ranselaar die nacht in een echt Indiaanse hangmat, doch buiten de deur onder de blote hemel. Overdag kregen zij wel een hut toegewezen. Des nachts tegen 3 uur werden zij wakker van het lawaai, en toen bleek het dat de dorpelingen zich gereed maakte voor de grote rooftocht. Schroevendraaiers en ander gereedschap werd meegenomen om zoveel mogelijk te kunnen slopen. Dit alles moesten de vreemdelingen met lede ogen aanzien. Zij besteedden twee dagen met hier en daar een praatje te houden en te wachten op de auto's, welke naar de bewering van de bewoners hier veel kwamen. Inderdaad kwam die Vrijdagmiddag een grote open truck in het dorp aan.

Bij de Indianen. Zie de vrouwen met haar beschilderde gezichten, die alleen maar „Si" zeiden, wat men hen ook vroeg.

De redding

De truck bleek te zijn bemand met drie mannen, gewapend met geweren en een knots van een pistool. Zij spraken Spaans en waren gekleed in lange broek, in tegenstelling met de andere bewoners. Het heet, dat zij zich moeten wapenen tegen de Indianen, hoewel zij zelf ook van dat ras zijn, doch Columbiaanen heten. Visman legde de chauffeur hun hachelijke situatie uit en deze beloofde hen te helpen, door hen naar het dichtst bijzijnde plaatsje te brengen, waar wel motorschoeners kwamen, die naar Aruba gingen. Zij moesten echter eerst het wrak zien. Daar hun weg toch via het wrak zou gaan, er waren n.l. geen wegen en de truck rijdt zo maar door het woeste landschap, was dit een gemakkelijke opgaaf. Bij het wrak gekomen, stonden er nog enige horden Indianen omheen, doch van de Heks was niet veel meer overgebleven dan alleen de romp. De rest was gesloopt. De Indianen hadden zelfs een eenvoudig kruis van hout, dat Visman en Ranselaar daar in de grond hadden gestoken, weggehaald en de grond daaronder omgewoeld om te zien of er niets onder lag begraven. Naar zij van de chauffeur van de truck vernamen, worden zelfs de doden zonder enig kenteken begraven, daar anders de Indianen de graven leeg halen.

De tocht per truck ging door een buitengewoon woest landschap, dat wel veel op een maanlandschap leek met kraters. Gedurende 2½ uur werden zij door elkaar gehotst, doch eindelijk kwamen zij in een gehuchtje, dat de schone naam van La Estrella draagt. Daar maakten zij hun laatste rantsoen op en leden verder honger, want er was niemand, die hen een maaltje eten aanbood. Slechts als zij vroegen om wat koffie, kregen zij een heel klein kopje. Bij een familie werden zij ondergebracht en kregen twee hangmatten te leen. Dat was dan ook alles.

Twee dagen en twee nachten brachten zij op deze wijze door in La Estrella, toen de Ana Angela binnenliep, een Columbiaanse motorschoener, welke regelmatig tussen Columbia en Aruba vaart. De kapitein was op Aruba reeds gewaarschuwd naar de Zwarte Heks uit te kijken, dus was niet verwonderd de twee schipbreukelingen hier te ontmoeten. Dank zij de grote zeemanskunst van de kapitein, waren Visman en Ranselaar in 14 uur op Aruba. Zij waren Zondagnacht vertrokken om 19 uur en arriveerde doodmoe en hongerig om 9 uur op Aruba. De hulp van de truck kost de heren ieder 100 pesos en de reis per schoener *f* 50.—. Dan zijn zij verder nog de boot kwijt en vrijwel hun gehele bagage.

Zij verzochten echter hun warme dank over te brengen aan allen, die op Aruba aandeel hebben gehad in de reddingspogingen, waarvan zij eerst na hun aankomst hier van hoorden.

Dat het inderdaad zwaar weer geweest is, moge blijken, dat op dezelfde kusten nog twee andere schoeners vergaan zijn.

De belangrijkste kwesties waarmede men zich zal bezig houden zijn volgens AFP de atoomwapens, het kolonialisme de buitenlandse inmenging in binnenlandse aangelegenheden van Aziatische landen, het gevaar van verdragen en militaire verbindingen.

Jaarverslag Filmliga Aruba

Oranjestad. — In 1954 werd ons streven verwezenlijkt de normaalfilms voor een steeds grotere kring te vertonen. De normaalfilms, met zorg door Sticusa geselecteerd, zijn dank zij een speciaal contract met De Veer nu voor iedereen in De Veer's Theater te zien. De nachtvoorstellingen in Rialto behoren tot het verleden en het Arubaanse publiek kan nu ook deelnemen aan hetgeen de Europese filmkunst heeft te bieden. Het jaar 1954 was weer rijk aan films van verscheidene aard.

Van de Franse films verdienen „Justice Est Faite" en „La Nuit Est Mon Royaume" onze bijzondere lof en waardering.

Jean Gabin gaf in „La Nuit Est Mon Royauma" op voortreffelijke wijze het verdriet en geluk der blinden weer Goed was de film „Seul Dans Paris" met Bourvil en Noël, van minder gehalte „Ademai Bandit D'Honneur" welke een onwaarschijnlijke klucht in Corsica voorstelde. Van „Les Crimes De L'Amour" viel „Le Rideau Cramoisi" op door het spel en het gegeven.

De meest verrassende en fijn humoristische film voor dit jaar was we „Der Apfel Ist Ab" welke ons in de hel en de hemel verplaatste.

Een geheel ander genre was de film „Wosseck" waarin het leven en lijden van een arme drommel, het slachtoffer van het Pruisisch militairisme in zijn rauwheid en hardheid aan ons voorbijging.

Met „Othello" en „Passport to Pimlico" was de Engelse filmindustrie di jaar goed vertegenwoordigd.

„Onder De Zon van Rome" was weer het type Italiaanse film van na de oorlog, vrolijk maar.... één per jaar i toch genoeg!!!

De normale afwerking van het 16 mm programma kon wegens gebrek aan films niet in die mate plaats vinden zoals in 1953 dit het geval was. Een verheugend feit is echter dat de vooruitzichten voor 1955 gunstig zijn. Uitstekende films konden reeds vertoond worden. Als beste films in 1954 noemen wij „Louisiana Story", „American Road", „Begon Dull Care", „Pepe Le Moko" en last but not least „Das Lied Vom Leben".

Het jaar 1954 heeft duidelijk aangetoond dat de filmliga Aruba een vaste plaats in het cultureel leven van Aruba veroverd heeft met als kern een constant blijvend leden aantal (± 180 en een verheugend groot aantal belangstellenden dat toch die ene speciale avond in de maand in De Veer niet wil missen!

's-Gravenhage. — De Amerikaanse filanthroop John D. Rockefeller Jr. heeft een bedrag van 20 millioen dollar in effecten ter beschikking gesteld aan de Sealantic Fund Inc. — een filanthropische instelling, die in 1932 door de oude Rockefeller in het leven was geroepen. Het doel van dit fonds is de bevordering en verbetering van het Protestants-Christelijk onderwijs in de Verenigde Staten.

De Heer en Mevrouw

Dr. J. S. DE WINDT-ECURY

geven hierbij kennis van de geboorte van een dochter

Nora Charlotte Marie Josephine

Curaçao, 19 Maart 1955.

Agenda

DE VEER THEATER:
„Forbidden"
„Las Hermanas Montoya"

RIALTO:
„Forbidden"
„Las Hermanas Montoya"

CINELANDIA:
„Royal African Rifles"

PRINCIPAL:
„Ghost Chasers"
„Las Hermanas Montoya"

AURORA:
„Rainbow over the Rockies"

APOTHEKEN:
Oranjestad; Botica Oduber
San Nicolaas, Apotheek Centraal
POLITIE CANTINE SAN NICOLAS:
Bridgedrive
R. C. A. TERREIN BASKETBALL:
S. T. B. vs. CARIBE
R. C. A. vs. ARUBA Jrs.
WIT-GELE KRUIS
Zr. G. Hanewinkel
Oldenbarneveldstraat 4 tel. 1471

VROEDVROUW
Zr. M. v.d. Markt
Rondeweg 4 tel. 1557.

POSTSLUITING naar:
Bonaire: Maand. Woensd. 16.00 uur Woensd, Vrijd. 9.00 uur Zaterd. 11.30 en 16.30 uur.
Bovenwinden: Woensd. 16.00 uur
Europa: Maand. Donderd. Zaterd. 16.00 uur, Vrijd, 9.00 uur.
Miami: Woensd. Vrijd. 16.00 uur Zaterdag 16.00 uur.
Suriname Dinsd. Zaterd. 16.00 uur.
Venezuela: Maand. 14.30, Dinsd. Donderdag en Zaterdag 15.00 uur

Verwachte schepen:
20 Maart Mentor van New Orleans naar Paramaribo

Gaat Churchill werkelijk heen ?

Londen. — Men verwacht, dat Churchill binnen de komende veertien dagen de koningin verlof zal vragen om af te treden, aldus meldt Reuter. Officieel is geen commentaar geleverd op de geruchten, hetgeen niet zonder betekenis lijkt, omdat vroeger geruchten over het aftreden van Cruchill steeds onmiddellijk officieel ontzenuwd werden. Verwacht wordt, dat tegen 5 April, net voor het Paasreces van het parlement, het aftreden van de Britse premier officieel bevestigd zal worden. Vrienden van de premier waarschuwden evenwel, dat van de oude staatsman wel te verwachten is, dat hij op het laatste ogenblik van gedachten veranderen kan, als hij het gevoel zou krijgen, dat men hem uit zijn functie zou willen „verjagen". Sedert zijn beroerte in 1953 stelde Churchill tweemaal een datum voor zijn aftreden vast, doch herriep die steeds weer. Lady Churchill heeft sinds die tijd aangedrongen op zijn aftreden, zolang hij nog wat van zijn vrijheid zou kunnen genieten.

Brief van Pierre aan Winnie

Churchill meent dat Westersen veiligheid van Europa kunnen garanderen

Parijs. — Oud-premier Mendès-France heeft een brief gepubliceerd, die hij in Januari jongstleden ontving van Churchill, waarin deze hem waarschuwde voor het gevaar, dat „Frankrijks zetel onbezet wordt gelaten" op internationale conferenties. Met goedvinden van de Engelse premier publiceerde Mendès-France zowel de brief als zijn antwoord daarop. De publicatie van de briefwisseling geschiedde, omdat de inhoud ervan ter sprake was gekomen op een vergadering van de Senaatscommissie voor buitenlandse zaken op 10 Maart. Minister Pinay zou op deze vergadering hebben verklaard, dat in Churchills brief werd gezegd, dat de zetel van Frankrijk op internationale besprekingen misschien door een andere mogendheid zou worden bezet, als zij vacant bleef.

In zijn brief, gedateerd 5 Januari, memoreerde Mendès-France de moeizame aanvaarding van de bekrachtiging der Parijse accoorden in de Nationale Vergadering. De toenmalige premier sprak vervolgens de noodzaak uit om de Franse openbare mening ervan te overtuigen, „dat de goedkeuring en de toepassing van de overeenkomsten de Westelijke mogendheden niet beletten om voortdurend en met kracht een vredespolitiek te voeren". De brief deed Mendès-France vergezeld gaan met een nota, waarin hij een snelle benadering van Moskou bepleit. Hij stelde voor, dat de drie Westelijke landen gezamenlijk aan Moskou het houden van een viermogendhedenconferentie voorstellen of dat Frankrijk anders zou antwoorden op de jongste Russische nota en de beschuldiging te verwerpen, dat de Parijse verdragen in strijd waren met de geest van het Frans-Russische vriendschapsverdrag, en hierop aansluitend voorstelt de onderhandelingen te openen voor een viermogendhedenconferentie, te houden in Mei.

Churchill betoogde in zijn antwoord, dat hij zich genoopt zou voelen, in geval van een nieuwe opschorting van de bekrachtiging der Parijse verdragen en ondanks zijn afkeer voor de „perisferische" strategie, de politiek van de „onbezette zetel" te steunen. Hij zei van mening te zijn, dat de Verenigde Staten met hun enorme overwicht aan kern-wapenen, samen met het Britse gemenebest en de Duitse Bondsrepubliek, in ieder geval in de komende jaren krachtig genoeg zijn om een zekere en reële veiligheid te waarborgen, gebaseerd op het morele en physieke vermogen om vergeldingsmaatregelen te nemen ten behoeve van de Benelux-landen en andere bondgenoten, tegenover welke naties zij hun verplichtingen moesten nakomen.

Churchill zei nog steeds van mening te zijn, dat een ontmoeting tussen de vier mogendheden op het hoogste niveau tastbare resultaten zal kunnen afwerpen, indien het tijdstip en de omstandigheden goed gekozen worden. Maar onderhandelingen met de Sovjet-Unie zou zinloos zijn vóór de bekrachtiging van de Parijse accoorden. Hoe sneller een eenstemmige bekrachtiging verkregen werd, des te spoediger zou een viermogendhedenconferentie op het hoogste niveau gehouden worden, aldus Churchill.

Panamerik.-Spelen

Mexico City. — De uitslagen van de Pan Amerikaanse bokswedstrijden luiden:

Verdergewicht: de Argentijn Canete won op punten van de Chileen Barrientos.

Bantamgewicht: De Venezolaan Enrique won op punten van de Amerikaan Yee.

Vlieggewicht: De Mexicaan Correa won op punten van de Chileen Vega.

Lichtgewicht: De Argentijn Silva won door k.o. in de derde ronde van Clemente uit Puerto Rico.

Licht Welter gewicht: De Argentijn Fernandez won op punten van de Amerikaan Morton.

Welter gewicht: De Amerikaan Dorando won op punten van de Argentijn Stringriani.

Midden gewicht: de Amerikaan Pitts won door k.o. in de derde ronde van de Chileen Ali.

Halfzwaargewicht: de Braziliaan Ignacio won op punten van de Argentijn Escalante.

Zwaargewicht: De Argentijn Ochoa won op punten van de Braziliaan Weldemar.

Schoolstrijd in Belgie laait fel op

Op Donderdag gaan alle kinderen in „schoolstaking"

Brussel. — De schoolstrijd in België duurt nog met onverminderde felheid voort. Op Donderdag 24 Maart as. zullen de kinderen in de katholieke lagere en middelbare scholen de gehele dag van school wegblijven uit protest tegen de wetsontwerpen van de socialistische minister Collard, die als anti-clericaal wordt beschouwd door de Katholieke Volkspartij. De daarop volgende Zaterdag zal te Brussel een protestdemonstratie worden gehouden, waaraan katholieken uit alle delen van het land zullen deelnemen.

Zullen verzoenende pogingen baten?

Overal in Brussel kan men thans affiches zien, waarop twee kinderen zijn afgebeeld, die op het punt staan met elkaar te gaan vechten en die dan het officiële en het katholieke onderwijs moeten voorstellen. Zelfs de Vaderlandse Geschiedenis wordt [illegible] gehaald, want op een ander [illegible] plakaat kan men de nationale [illegible] van België, Ambriorix, de koning van de Germaanse stam der Eburonen, die indertijd de Romeinen het leven zo zuur gemaakt moet hebben, afgebeeld zien met het onderschrift: „Wij hebben tegen Caesar voor de vrijheid gevochten. Wij zullen het ook doen tegen Collard".

Het verbranden of ophangen van poppen, die de socialistische minister van Onderwijs moeten voorstellen, meestal voorzien van opschriften als „Collard Bandiet" of „Collard Dief" is thans schering en inslag bij de Belgische studenten. De liberale en socialistische minister voelen er ook niet veel meer voor om eerste stenen van nieuwe gebouwen te gaan leggen of bruggen te openen, want hun bezoek wordt iedere keer weer door katholieke studenten in een demonstratie omgezet, waaraan hele compagnieën rijkswachters en politie-agenten slechts met moeite paal en perk kunnen stellen. Met enige ongerustheid is intussen ook kennis genomen van een bekendmaking van de linksgeoriënteerde universiteit van Brussel, waarin wordt gezegd, dat de studenten alles in het werk zullen stellen om de katholieke protestdemonstratie van 26 Maart onmogelijk te maken.

Aan liberale en socialistische zijde ontveinst men intussen niet langer van oordeel te zijn, dat de minister van Onderwijs wel wat te ver is gegaan met zijn wetsontwerpen tot reorganisatie van het katholieke onderwijs. Een liberaal-socialistische commissie heeft de wetsontwerpen van Collard puntsgewijze onderzocht en heeft hierop thans een groot aantal amendementen ingediend.

Eerste minister Van Acker heeft deze wijzigingen tijdens een radiotoespraak toegelicht. Van katholieke zijde heeft men echter daar ook na een wijziging van de wetsontwerpen in de geest als door de commissie bedoeld, de staat zonder enige verdere machtiging officiële scholen zou kunnen oprichten en geen rekening zou behoeven te houden met de traditionele prerogatieven der gemeente- en provinciebesturen en de wensen der ouders.

Ook in katholieke kringen ontbreken de stemmen intussen niet, die waarschuwen voor het op de spits drijven van de schoolstrijd. De katholieke minister van Staat, de Schrijver in het bijzonder, heeft zich uitgesproken tegen een al te felle propaganda, waardoor de gemoederen aan beide zijden slechts verhit kunnen worden. De schoolstrijd moet haar campagne aan deze tijdsduur aanpassen. Ook de voorzitter van de CVP, Lefevre, heeft dezer dagen gewaarschuwd tegen een al te onbesuisde actie en keerde zich in het bijzonder tegen bepaalde slogans, die in sommige gewesten worden gebruikt, zoals: „Onze kinderen zijn niet van Collard, maar van de bisschoppen".

Een dergelijke tactiek achtte de partijvoorzitter volkomen verkeerd.

In politieke kringen te Brussel is het thans voor niemand een geheim meer, dat de regeringsleiders en — uit verkiezingsoverwegingen — wel in de eerste plaats de liberalen, niets liever zouden willen dan tot een vergelijk met de katholieke volkspartij te geraken zonder al te veel het gezicht te verliezen tegenover hun aanhangers. Of zij hierin zullen slagen en of inderdaad de strijdbijl begraven zal kunnen worden, zullen de debatten leren, die nog voor de protestdag van 26 Maart over de schoolkwestie in de Kamer zullen worden gevoerd.

Het actie-comité van de Belgische socialistische partij heeft inmiddels de inwoners van Brussel vandaag opgeroepen „om paraat te zijn om enigerlei provocatie der katholieken" aanstaande Zaterdag het hoofd te bieden. De katholieken zullen op die dag een massa-bijeenkomst houden uit protest tegen de schoolpolitiek der socialistische-liberale regering, die naar hun zeggen erop gericht is het katholieke onderwijs te vernietigen. Er hebben zich de afgelopen twee weken talloze incidenten en vechtpartijen met de politie voorgedaan als gevolg van hun verzet tegen de schoolpolitiek.

De communistische partij heeft haar leden opgeroepen de hervormingen te steunen en zich aan te sluiten bij de beweging tegen „de katholieke agigatie".

Twee visies op China

De tegenstelling tussen de Amerikaanse en de Britse politiek ten aanzien van Rood-China is ongeveer even oud als de Chinese Volksrepubliek zelf. Truman en Attlee konden het indertijd reeds niet eens worden over een gemeenschappelijke houding. De communistische natie werd al bijna vijf jaar geleden door Engeland erkend, maar de Amerikanen wensen de diplomatieke betrekkingen nog altijd niet aan te knopen. Voor Londen is de regering van China die van Mao Tse Toeng; terwijl Washington Tsjang Kai Sjek als de wettige heerser blijft beschouwen. In Groot-Brittannië zowel als in de V.S. begint men echter te denken aan een toekomstige erkenning van de beide „China's". Enerzijds heeft de Britse regering verklaard dat de Chinese communisten geen wettige rechten kunnen doen gelden op Formosa. Anderzijds heeft Eisenhower vorige week nog duidelijk gemaakt dat hij Nationalistische pogingen om de macht op het Chinese vasteland weer in handen te krijgen niet zal steunen.

Met het probleem van de erkenning van Peking hangt de eventuele toelating van Rood-China tot de V.N. ten nauwste samen. Aanvankelijk wilde Londen aan de Chinezen onvoorwaardelijk een zetel toekennen. Sinds China op Korea agressie gepleegd heeft zijn de Engelsen echter wat meer gereserveerd. Toch blijft Engeland de Chinese communisten een plaats in de Ver. Naties in het vooruitzicht stellen. Eden heeft er onlangs nog over gesproken. Washington wenst daarentegen het onderwerp momenteel niet aan te roeren. De Amerikanen hebben zich altijd krachtig verzet tegen alle voorstellen om de natie van Mao Tse Toeng in de V.N. op te nemen. En nu op het ogenblik de Sino-Amerikaanse verstandhouding slechter is dan ooit, wensen de Ver. Staten de Chinezen geen enkele toezegging te doen.

Dat Amerika en Engeland afwijkende opvattingen hebben over het probleem-China is dezer dagen weer eens duidelijk uitgekomen. Twee Nationalistische eilandjes voor de Chinese kust, Quemoy en Matsoe, vormden de actuele aanleiding voor dit jongste verschil van mening. De Britse minister van Buitenlandse Zaken zou graag zien dat Tsjang Kai Sjek de eilandjes liet ontruimen. De Amerikanen hebben kort geleden de Nationalistische regering er toe gebracht de Tatsjen- en de Nantsji-eilanden te evacueren. Eden hoopt dat Washington nu ook het prijsgeven van de andere dicht bij het vasteland gelegen eilanden zal kunnen bewerken. Uit een rede die Dulles dezer dagen heeft gehouden blijkt echter dat men in de Ver. Staten het nut van een eventuele ontruiming van Quemoy en Matsoe betwijfelt. De Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken vreest o.m. dat een verder terugtrekken van de Nationalisten een ongunstig psychologisch effect zal hebben op de houding van Peking. En hij houdt rekening met de mogelijkheid dat in de vrije Aziatische landen het vertrouwen op Amerika's kracht ondermijnd wordt wanneer Washington de voorgestelde concessies aan Peking zou doen. Eden gelooft echter juist dat de vrije Aziatische landen het zouden waarderen wanneer de Amerikanen de kans op een ernstige botsing tussen Nationalistisch- en Rood-China weten te verkleinen door Tsjang Kai Sjek te bewegen zich tot de verdediging van Formosa en de Pescadores te beperken.

Zowel Dulles als Eden hebben kort geleden een reis door verscheidene Z.-Oost-Aziatische landen gemaakt. Het was kenmerkend voor hun respectievelijke politieke visies dat de Amerikaanse minister zijn tocht besloot met een bezoek aan Formosa, terwijl zijn Britse collega de reeks besprekingen afrondde met een onderhoud te New Delhi. De reis van Dulles naar Taipeh accentueerde nog eens de Amerikaanse strategische plannen waarin de Nationalisten een belangrijke rol spelen. De ontmoeting tussen Eden en de premier van Indië legde de nadruk op het Britse streven om Rood-China tot een meer vreedzame houding te brengen.

Overigens moet het verschil van mening tussen Washington en Londen niet overschat worden. Er bestaat een zo hechte Anglo-Amerikaanse alliantie, dat beide partijen het zonder essentiële schade op bepaalde punten oneens kunnen zijn. En Sir Winston Churchill staat er persoonlijk [illegible] dat het Verenigd Koninkrijk en de Ver. [illegible] ten nauwste zullen blijven samenwerken.

Fantastische prestatie van Bep van Klaveren

Rotterdam. — De 47-jarige Nederlandse weltergewicht bokser Bep van Klaveren leverde een fantastische prestatie tegen de 45-jarige Duitser Emil Kock, die 1½ kilogram zwaarder was en bovendien groter is. In een gevecht over tien ronden behaalde van Klaveren een ruime punten-overwinning. Hij komt nu ernstig in aanmerking voor een titelgevecht tegen de Europese weltergewicht kampioen, de Brit Wally Thom.

Koningin en Prins naar Sardinië

Soestdijk. — Na afloop van de door Z.K.H. Prins Bernhard gepresideerde conferentie in Barbizon, is de Prins, tezamen met H.M. de Koningin en enkele kennissen naar Sardinië vertrokken, om strikt incognito er enkele rustige dagen door te brengen.

Ted Williams doet weer mee

Meer belangstelling voor de goude medailles, die de Amerikanen dagelijks in de wacht slepen op de Pan amerikaanse te Mexico City, had het Amerikaans sportminnend publiek voor het nieuws, dat de beoemde Honkbalspeler Ted Williams besloten heeft weer mee te spelen voor zijn club de Boston Red Sox.

Ted Williams, die in Amerika even beroemd is als de bekende Joe Dimaggio, heeft het vorig jaar tegen een vergoeding van 10.000 dollar aan een bekend Amerikaans tijdschrift toegestaan een artikel te schrijven, getiteld „This is my last year in baseball". Echter kwam in het contract, dat hij met het tijdschrift afsloot ook voor, dat, indien hij zou beslissen om in het seizoen van 1955 toch weer te spelen, hij bovengenoemde som gelds weer moet terugbetalen. Dit was een van de redenen, waarom hij zolang wachtte, voordat hij een beslissing nam.

Nu is de geliefkoosde Ted 10.000 dollars armer, maar krijgt in plaats hiervan een contract met de Boston Red Sox, hetwelk hem een salaris van tussen de 90.000 en 120.000 dollar per jaar zal opbrengen.

Voor onze lezers zal het ongetwijfeld interessant zijn te vernemen, dat, indien Ted Williams meer dan 100.000 dollar zal gaan verdienen, hij hierdoor de duurstbetaalde honkbalspeler ter wereld zal zijn. Alleen de wereldbekende Joe Dimaggio (ex-echtgenoot van de eveneens wereldbekende filmster Marilyn Monroe) heeft ooit dit bedrag als honkbalspeler geïncasseerd.

Wij kunnen nog vermelden, dat Ted heden zijn naam onder het contract zal plaatsen en onmiddellijk daarna zich zal melden bij Manager Pinky Higgins.

Vliegtuig neergestort

Parijs. — De vliegtuig van het type Sievel van de Franse luchtmacht is kort na het opstijgen van het vliegveld Cognac neergestort. De zeven inzittenden werden gedood.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:

17.00 Kinderuitzending.
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.10 „Tipico Las Estrellas"
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Muziek voor U
21.00 Gramophoonmuziek
21.30 Western Songs
21.45 Opus in Four-four"
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER.

17.00 5 O'clock tea.
17.30 Duitse Muzikanten
17.45 Hollands kwartiertje
18.00 Antilliaanse muziek
18.15 Noordamerikaanse muziek.
18.30 Met de jarigen in de lucht.
19.10 Praatje door Pater Willers
19.30 Hoorspel „Un amor frente al destino.
19.45 Gevarieerde muziek
20.00 Surinaams kwartiertje
20.15 Gevarieerd programma
20.30 Hoorspel „Frente al pecado de ayer". ..
20.45 Gevarieerd programma
21.00 Sexto los Corteños
22.00 Sluiting. ...

RADIO KELKBOOM

17.30 Kinderuurtje
18.03 Musica
18.15 Cumpleaños Feliz.
18.30 Dinermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.30 Programma van Kan N. V.
19.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 „El pecado de Ayer"
20.30 Musica
20.55 Met Martijn op stap.
21.00 Muzikale Luisterwedstrijd
22.00 Sluiting.

VOZ DI ARUBA.

18.30 Verzoekplaten.
19.05 Nieuws
19.15 Een Hollands Deuntje
19.20 Nieuws ......
19.30 Hoorspel „Un Amor Frente al Destino"
19.45 Speciaal Programma
20.00 Nieuws
20.10 Een Antilliaans Deuntje
20.15 Viajes Musicales
20.45 Programma van A. Electric Sales & Services.
21.15 Nieuws ......
21.30 Hora azul
22.00 Latijns-Amerikaanse Muziek
22.30 Sluiting.

AVROS

17.00 Linda's Eerste Liefde,
17.15 Muziek
17.45 Populaire melodieën
18.00 Dienst Welzijnszorg
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Landbouwpraatje
19.10 Kawina-band „Kondreman"
19.45 V & V. ....
20.00 Advertenties
20.30 Songs of the South
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting.

P. C. J.

18.37 Het Philharmonisch orkest,
19.00 Nieuws.
19.17 De Koninklijke Militaire Kapel
19.31 Morgen begint de Jaarbeurs.
19.36 Zwart op Wit
19.45 Sportjournaal
20.09 Intermezzo.
20.12 Praatje uit New York.
20.20 Voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed:
20.58 Sluiting.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 07.00— 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. N. F. Jung tel. 3209

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 26 Maart 12.00 W. n. G. Broug, tel. 3072 en 2844 Hotel Negropont.
Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400.

Materialen Afdeling:
E. A. Wagman tel. 4446

C.S.M.

Rederij:
H. Poot tel. 2570

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 W. Punt tel. 2269

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146

THEATER ASIENTO.
„Man in the dark"
Geen kinderen beneden 18 jaar.

EILANDSRAADSVERKIEZING

EILANDGEBIED CURACAO

In verband met de op 19 April 1955 te houden candidaatstelling voor de verkiezing van de leden van de Eilandsraad, wordt hierbij bekend gemaakt dat vanaf 22 Maart 1955 de hiervoor benodigde formulieren kosteloos verkrijgbaar zijn op het kantoor van het Bevolkingsregister, Pietermaai 23.

Het Hoofd van de Afd. Burgerlijke Stand, Bevolkingsregister en Verkiezingen.
A. L. HOLLANDER.

De Avonturen van ERIC DE NOORMAN

58-27

58—27 Bogul's aarzeling duurt slechts kort. In zijn hart is de Heruli een lafaard, maar sluw weegt hij zijn kansen af. Misschien kan hij die jongen doden, doch dan is ook zijn eigen lot bezegeld. De Heruli durft het niet aan en in een poging om Eric's wrekend zwaard te ontwijken, duikt hij opzij om langs de rotswand een goed heen komen te zoeken. Doch Eric is sneller en het volgende ogenblik kletteren de zwaarden op elkaar.

Bogul verweert zich wanhopig, doch zoekt na een krachtige uitval van de Noorman zijn heil in de vlucht. Eric staat op het punt hem te volgen, als Heer Robart met snelle schreden op hem toekomt. Hij heeft de mantel afgeworpen om zich vrijer te kunnen bewegen en in de hand klemt hij het zo smadelijk verloren zwaard. Zijn ogen zijn donker van haat en vernedering van woede, omdat hij zich het wapen als een kind uit de hand heeft laten slaan. Nogmaals poogt Eric hem tot reden te brengen. „Heer Robart!" roept hij. „Ik wens deze strijd niet! Gebied Uw krijgers zich terug te trekken en laat ons spreken, zoals mannen betaamt".

„Mijn zwaard spreekt!" snauwt de Heruli en met ontzagwekkende kracht houwt hij op de Noorman in. „Heeft de moed U verlaten?" gromt hij honend. „Strijdt, Noorse viseter! Uw leven voor mijn wraak!"

Zijn zwaard flitst vooruit met een onverwachte snelheid, die zelfs de Noorman even verrast. Slechts met moeite kan hij de stoot ontwijken doch daarvoor moet hij een stap terug doen en die achterwaartse beweging wordt hem noodlottig. Zijn voet haakt achter een brok steen.

Erwin, die vanaf de rotsen het gevecht ademloos volgt, slaakt een doordringende gil van ontsteltenis...... Ruggelings valt Eric op de grond. „Wraak!" schreeuwt Robart en met bliksemende ogen springt hij op zijn gevallen tegenstander toe...........